ISSN: 1307 - 6965
www.yenitiyatrodergisi.com

Kasım 2020
Sayı: 133
Fiyatı: 15 TL / **Taahhütlü fiyatı:** 19 TL

Yayın Türü: Yerel Süreli
İmtiyaz Sahibi: Ömer Göktaş
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü ve Genel Yayın Yönetmeni:
Erbil Göktaş

Hakem Kurulu:
Prof. Dr. Semih Çelenk, Prof. Dr. Ayşe Didem Uslu, Prof. Dr. Sema Göktaş, Prof. Dr. Erhan Tuna, Prof. Süreyya Temel, Dr. Öğr. Üy. Erbil Göktaş, Dr. Öğr. Üy. Gülayşe Temeltaş

Yayın Kurulu:
Erbil Göktaş, Sema Göktaş, Alpay Ekler, Erhan Tuna, Turgay Yıldıran, Yetkin Yüksel, Mete Çubukçu, Gülçin Üstüntaş, Avaşin Yorulmaz, Ceren Olpak, Mustafa İri, Seray Gözler

Hukuk Danışmanı:
Av. Hülya Göktaş

Reklam Direktörü:
Mustafa İri
Telefon: +90 534 656 45 03

Organizasyon Direktörü:
Dalya Uçankuş
Telefon: +90 538 970 4639

Yurtiçi Temsilcilikler:
Adana: Mustafa Bal, **Ankara**: Mahmut Topçu, **Antalya**: Hasan Kollez, **Aydın**: Emel Selek, **Bartın**: Zafer Gecegörür, **Bitlis**: Gökmen Okdayan **Bursa**: Nergiz Acar, **Çorum**: Mustafa Taşkıran, **Erzurum**: Selim Cinisli, **Eskişehir**: Güney Merve Uysal, **Gaziantep**: İbrahim Yılmaz, **İzmir**: Hayrettin Filiz, **Karadeniz**: Umut Şahin, Erdal Karakurt, **Kayseri**: Hülya Göktaş, **Kocaeli**: Yetkin Yüksel, **Kütahya**: İbrahim Vehbi Atabay, **Muğla**: Nafize Çetin, **Mersin**: Mustafa İri, **Ordu**: Yasin Akyüz, **Sakarya**: Kadir Akbulut, **Uşak:** Murat Çubukçu, **Van**: Sabri Şenol

Yurtdışı Temsilcilikler:
Almanya: Şener Bağ, **Avustralya**: Tommy Murphy, **Fransa**: Georges Daniel (Coşkun Tunçtan), **Hollanda**: Şaban Ol, **İngiltere**: Meral Karamuk Uğurşan, **İsviçre**: Elmas Uzun, **Kanada-ABD**: Mahmut Şenol, **Litvanya**: Simona Orinska, **Romanya**: Cristina Modrenau, **Ukrayna**: Özgür Kısır, **Yunanistan**: Evdokimos Tsolakidis

Dizgi:
Muhammed Furkan Altınkaynak

Fotoğraf Editörü:
Yavuz Yılmaz
Bora Elber

Yeni Tiyatro Dergisi:
Kemalpaşa Mah. Cumhuriyet Cad. No: 66, Petan İşhanı, Kat: 2/11, İzmit/Kocaeli

İletişim:
Telefon: 0 216 334 89 75 / 0533 552 76 09
E-posta: erbilgoktas@hotmail.com
İcadiye Mah. Sofracı Sok. 8/8 Kuzguncuk-Üsküdar-İstanbul

Baskı:
Deren Matbaacılık
Organize Sanayi Bölgesi, Orkide Caddesi, No: 9 Beylikdüzü/İstanbul
Tel: 0 212 875 48 86-87

İçindekiler

SUNUŞ/2
TİYATRO YAŞIYOR... MU?...
ERBİL GÖKTAŞ

HABER/3
İBB ŞEHİR TİYATROLARI'NIN YENİ OYUNU "KISRAKLI KADIN" SEYİRCİYLE BULUŞTU

ELEŞTİRİ/4
ALANYA BELEDİYE TİYATROSU'NDAN KAFKAS TEBEŞİR DAİRESİ...
YETKİN YÜKSEL

SÖYLEŞİ/6
YUNUS EMRE BOZDOĞAN İLE...
MUSTAFA İRİ

HABER/10
ALANYA'DA SANAT HAYATININ YENİ "ROTA"SI
YETKİN YÜKSEL

SÖYLEŞİ/11
HAKAN GÜRBEY: AMATÖR RUHLU BİR PROFESYONELİM
MUSTAFA İRİ

ELEŞTİRİ/14
YOZLAŞMIŞ BİR AMERİKAN AİLESİNİN HİKAYESİ 'VAHŞİ BATI'
DALYA UÇANKUŞ

DENEME/18
KÜTAHYA VE İNSANCA ANLATMA SANATI TİYATRO
İBRAHİM VEHBİ ATABAY

İZLENİM/20
BİR DÜŞ GİBİ (CAHİDE SONKU) - EBRU NİL AYDIN VE GÜLDENİZ TÜRKÜSTÜN ELTEPE - KAMRAN YÜCE'YE SAYGI
CAN MURAT YAŞAR ŞENGEL

İNCELEME/24
ÇİZGİ ROMANDA TİYATRO - 5
ÜMİT KİREÇÇİ

SÖYLEŞİ/29
ASMALI SAHNE İLE...
ERBİL GÖKTAŞ

HABER/32
İBB ŞEHİR TİYATROLARI'NIN YENİ OYUNU "MELEK" SEYİRCİYLE BULUŞTU

ELEŞTİRİ/33
2020 YILININ YAZ MEVSİMİNDE BURSA'DA TİYATRO
UĞUR OZAN ÖZEN

İZLENİM/37
DAHİ YÖNETMENİMİZ LEVENT ULUKUT VE "PARAYA HAYIR" - "KUZU MAYDONOZ'UN MACERALARI" - "KİM BAY SCHMITT?" - "YILDIZLARIN ALTINDA" OYUNLARINA BİR BAKIŞ...
CAN MURAT YAŞAR ŞENGEL

TİYATRO YAŞIYOR... MU?...

ERBİL GÖKTAŞ

Sanata, tiyatroya, şiire en çok gereksinim duyulan bir dönemde yaşıyoruz.

Cemal Süreya'nın "Yüreğin Yaban Argosu" şiirinde dediği gibi, "birdenbire esnek bir saniyede toplanmış bütün bir çağın ağırlığı" 2020 yılının başlarında yaşamlarımızın ortasına Covid-19 salgını olarak geldi çöktü. Bu salgın tüm dünyada her şeyi derinden etkilediği gibi, tiyatronun da yaralanmasına neden oldu; çünkü tiyatro "canlı" insanların bulunduğu ortamlarda gerçekleştirilen bir sanattır. Salgının yayılması karşısında alınan tedbirlerden dolayı, özellikle "özel" tiyatrolar büyük bir yaşama savaşı içerisine girerek varlıklarını sürdürmeye çalıştılar; aradan geçen yedi ay sonunda bazı tiyatroların sahnesini kapatma haberleri tiyatro severleri çok üzdü.

Elbette bazı belediyelerin oyun satın almaları, özellikle İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin bu yöndeki katkılarının yanı sıra sahnelerini de özel tiyatroların oyunlarına tahsis etmesi çok yerinde bir uygulama oldu. Hiç olmazsa tiyatrolar bir nebze soluk almaya, yaralarını sarmaya çalıştılar; Şehir Tiyatroları'nın salgına karşı geliştirdiği "minimal sezon" anlayışıyla da yoluna devam etmesi önemlidir. Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın "özel tiyatrolara yardım" ve "video çekim desteğini" sezon içinde de sürdürmesi çok yararlı olacaktır. Yine Bakanlığa bağlı olan Devlet Tiyatroları'nın yazın Anadolu'nun çeşitli kentlerine götürdüğü "Kamyon Tiyatro" etkinliklerinin yanı sıra sahnelerini özel tiyatrolara açma kararı da dikkate değerdir. Sezonda tüm yurttaki sahnelerinde perde açması Devlet Tiyatroları'nın varoluş nedenine uygun çalışmalardır. Aynı biçimde Mersin Büyükşehir Belediyesi Şehir Tiyatrosu'nun kurularak etkinliklerine başlaması ve onların da özel tiyatroları bir araya getiren etkinlikleri çok iyi oldu. Tarsus Belediyesi Şehir Tiyatrosu'nun yaz aylarında "kapalı salonda" salgından korunma kurallarına uyarak perde açması dikkate değer "öncü" bir davranıştı. Kocaeli BB Şehir Tiyatroları'nın yaz etkinliklerini de anarak, benzer çalışmaların tüm kent ve ilçelerimizde sürmesini dileyelim.

Biz de Yeni Tiyatro Dergisi'ni **"düzenli olarak"** çıkarırken bu süreçte Emek ve Başarı Ödülleri'nin İstanbul'daki uygulamasını sürdürüyoruz. Bu yıl sekizincisini gerçekleştireceğimiz ödüllerimizi güzel bir törenle yapabilmek için "uygun" ortamı bekliyoruz. Bir yandan da 2. Anadolu Emek ve başarı Ödüllerimiz için oyunları izlemeyi sürdürüyoruz. Amacımız Kasım ayı sonunda bu alanda da kazananları açıklayıp "salgının" izin verdiği uygun bir yerde ve ortamda törenimizi gerçekleştirmektir.

Yine geçen yıl Yeni Tiyatro Topluluğu olarak başladığımız, Kocaeli ve İstanbul'da sahnelediğimiz Yerin Altında oyunumuzdan sonra bu yıl da Duvar adlı oyunumuzu Aralık ayında sahnelemek için Saydam Yeniay yönetmenliğinde çalışıyoruz. Elbette diğer sahnelerin yanı sıra, başta Kocaeli olmak üzere Anadolu'nun ulaşabildiğimiz, fırsat yaratabildiğimiz tüm kentlerinde ve ilçelerinde oynamayı da düşünüyoruz. Bizler yorulsak da, çok zamanımızı alsa da tiyatro için elimizden gelen her şeyi yapmaya çalışıyoruz.

Sanatın, tiyatronun daha da gelişip tüm insanlarımızın bunlarla buluşabilmesi için çaba gösterenlere, destek verenlere binlerce selam gönderiyorum.

İBB ŞEHİR TİYATROLARI'NIN YENİ OYUNU "KISRAKLI KADIN" SEYİRCİYLE BULUŞTU

İstanbul Büyükşehir Belediyesi Şehir Tiyatroları **Leyla Nazlı**'nın yazdığı, Lerzan Pamir'in yönettiği **Kısraklı Kadın** adlı oyunu seyirciyle buluşturdu. Oyun, 27 Ekim 2020 Salı günü saat 20.30'da Üsküdar Kerem Yılmazer Sahnesi'nde ilk gösterimini yaptı. Seyircilerin beğenisini kazanan oyun ayakta alkışlandı.

Oyunun ilk gösterimine *İBB* Genel Sekreter Yardımcısı Şengül Altan Arslan, Şehir Tiyatroları Müdürü Ceyhun Ünlü, Genel Sanat Yönetmeni Mehmet Ergen, Sahne Direktörü Ayşegül *İşsever*, Müdür Yardımcıları Mehmet Yücetürk ve Mehmet Karaosmanoğlu'nun yanı sıra birçok sanatçı katıldı.

Oyun Konusu:

Londra'da bir hastanede bebek bekleyen bir kadının rüya ile gerçek, terk ettiği Anadolu topraklarıyla Batı arasında bocalamalarını büyülü bir ortamda sunan oyun, daha önce İngiltere, Almanya, İsveç ve Hollanda'da sahnelendi. Şimdi ilk kez Türkiye'de…

Kısraklı Kadın'ın yönetmeni **Lerzan Pamir** oyundan şöyle bahsediyor:

"Bu topraklarda doğup sonra Londra'ya yerleşen ve şimdi bir hastane odasında bebeğini düşürme tehlikesi yaşayan Selma'yı çocukluğundan beri duyduğu Elka (albasması) kabusu yalnız bırakmaz. Birçok kültürde yer alan ve bebekleri çaldığına inanılan *Elka onu da ziyaret eder. Ancak Elka bu sefer kendi hikâyesini anlatmaya gelmiştir.*

Elka: …Erkekler beni beğenmesin, benimle evlenmek istemesin diye kendimi güzelleştirmedim. Bu özgür olmamın tek yoluydu. Arada bir de atlarını ve şaraplarını çaldım. Ne var bunda?"

Oyunda **Ayşe Günyüz Demirci, Elçin Atamgüç, Eylül Soğukçay, Gökçer Genç, Pervin Bağdat** rol alıyor.

Oyun, 29, 31 Ekim, 3, 5, 7, 10 Kasım 2020 tarihlerinde Üsküdar Kerem Yılmazer Sahnesi'nde.

İyi seyirler…

ALANYA BELEDİYE TİYATROSU'NDAN KAFKAS TEBEŞİR DAİRESİ...

YETKİN YÜKSEL

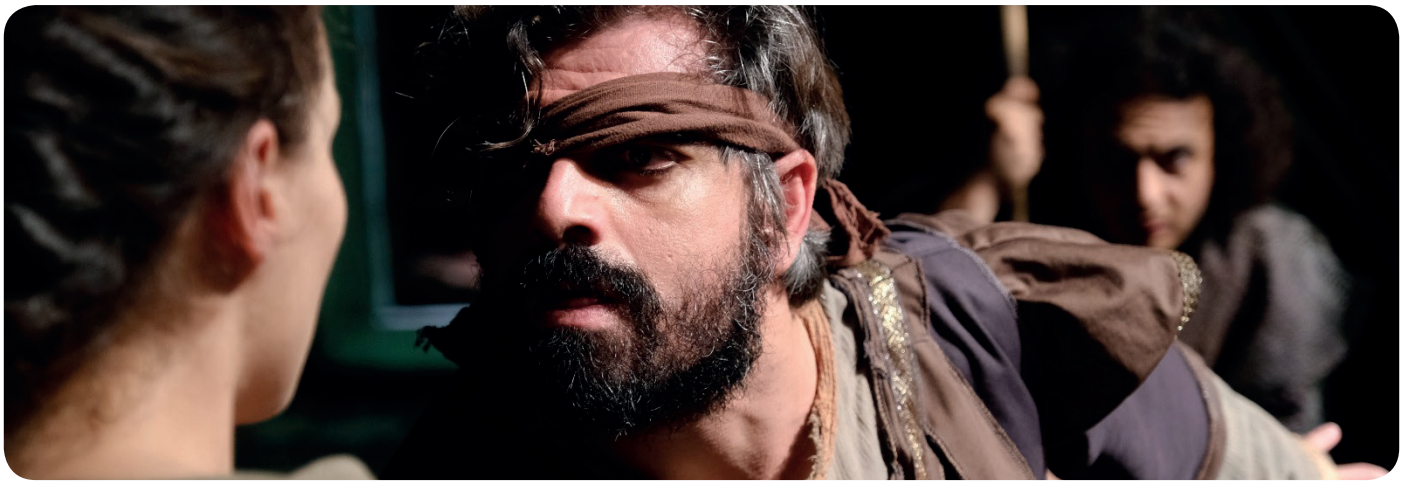
Altı yıl önce kurulan ve bugüne kadar 58 oyun 500 temsille seyircisini selamlayan Alanya Belediye Tiyatrosu, yeni sezonda perdelerini Bertold Brecht'in yazdığı ve Yunus Emre Bozdoğan'ın yönettiği "Kafkas Tebeşir Dairesi" oyunuyla açtı.

Yıl 1954... Brecht yıllarca süren sürgün ve başka ülkelerde sürdürdüğü tiyatro çalışmalarının ardından eski Doğu Almanya'da "Berlin Ensemble" adıyla kurduğu tiyatrosunun ilk oyunudur Kafkas Tebeşir Dairesi. Bu oyun, tiyatro tarihinde yeni bir dönemin başlamasına neden olur. Dramatik tiyatronun kalıpları yıkılmış, 'epik' adındaki biçim, bir oyun türü olarak seyirciyle buluşmuştur. Döneminde çok eleştirilse de, Brecht'in kurucusu olduğu epik tiyatro 20. Yüzyıl tiyatrosunu etkilemeyi başarmıştır. 21. Yüzyıl'a baktığımızda ise dramatik ve kapalı biçimdeki bir çok oyunun, dramaturji çalışmasıyla epik hale getirilerek sahnelendiğini görürüz. Brecht'in oyunları artık çağını takip eden yönetmen ve dramaturgların ellerinde yeni yorumlarla sahne almaya devam eder.

Kafkas Tebeşir Dairesi, temel hikayesini eski bir Çin oyunundan ve Süleyman Peygamber'in kutsal kitaplarda geçen öğretisinden alıyor. Tipler üzerine gelişen epizotlarda; mülkiyet nedir , annelik nedir, insana değer vermek nedir, adalet nedir ne değildir, aşk nedir, toplum nedir vb gibi kavramların sorgulanması sağlanır.

Oyunu Almanca'dan Yılmaz Onay çevirmiş. Çevirmen, yazar ve yönetmen olan Yılmaz Onay'ın çevirisinin anlaşılır ve tiyatro diline uygun olduğunu söylemek isterim.

Sahnelediği her oyunda kalıcı izler bırakan Yunus Emre Bozdoğan'ı bu önemli çalışmada yönetmen koltuğunda görüyoruz. Yunus Emre'nin yönettiği tüm oyunlar tiyatro otoriteleri ve seyirciler tarafından merakla beklenir.

İlgi görür ve yıllarca alkış alarak oynar. Kafkas Tebeşir Dairesi oyununda da hak ettiği ilgiyi göreceğine inananlardanım.

Yunus Emre Bozdoğan, Kafkas Tebeşir Dairesi'e bir tercih olarak olay örgüsünü uzattığı düşünülen ön oyunla başlamayı seçmiş. İki köy kooperatifinin arazi konusunda çıkan çatışmasından yola çıkan hikaye sayesinde günümüzün dünyasının en önemli sorunlarından biri olan toplumsal uzlaşma ve sürdürülebilir ekonomik kalkınmayı bir kere daha hatırlıyoruz. Ön oyunun hakimiyeti tüm bir oyunu kuşatarak seyircinin farkındalığı diri tutuluyor. Açık biçim olmasına karşın oyunda zaman zaman dramatik sahneler ilgi çekiyor. Tipler karakterleşiyor. Yenilikçi yaklaşım, oyunun seyrini ilginç hale getiriyor. Otuzun üzerindeki rolün dokuz oyuncuyla sahneye taşınması dinamizm katıyor. Epizotlar temiz ve anlaşılır. Günümüzdeki yaşamı sorgulayan nitelikte. Seyirci devamlı yabancılaşma yaşayarak kendini sorguluyor. Toplumun refahı, merhamet, annelik, adalet gibi değerleri iyi bir dramaturji çalışmasıyla oyun boyunca hissediyoruz. Dramaturg Canan Kırımsoy, dramaturji çalışmasıyla rejinin yorumunu güçlendirmiş. Metnin anlaşır ve günümüz değerlerini sorgulayan yanı ortaya çıkmış. Diyaloglar net... Seyirci, 'Acaba ne demek istedi?' sorusunu sormuyor. Devamlı değişen rollere rağmen konu bütünlüğün bozulmadan devam etmesinden, dramaturg ile yönetmenin işlevsel çalıştıklarını anlıyoruz. Gerçekten de Türk tiyatrosu açısından örnek bir çalışma olmuş diyebilirim.

Oyunun ilgi çeken yanlarından biri de müzik... Müzikler Oktay Köseoğlu'na ait. Otantik Kafkas müziği oyunun enerjisi güçlendirmiş. Zaman zaman seslerdeki hüzün duygusu oyunun atmosferine katkı sağlıyor. Ritmi güçlü müzikler ise oyun geçişlerini belirliyor. Bazı enstrümanları oyuncular çalıyorlar. Hatta iki köy arasında fikir atışması ritimle yapılıyor. Sözler duruyor ritimler konuşuyor. Haydar Demir'in çalıştırdığı ritimleri oyunun havasını değiştirerek çatışmayı güçlendirmiş. Güzel müzik ve güzel ritim olunca doğal olarak koreografi de hareketli ve enerji dolu oluyor. Koreograf Utku Demirkaya, oyunun enerjisini yükselten Kafkas esintileri taşıyan dans düzeni sayesinde oyunun duygusal yanı da güçlendirilerek atmosfer oluşturmuş. Kostüm tasarımı Gökçe Şener'e ait. Otuz kişilik oyun dokuz kişi tarafından sahneye taşındığı için kostümler sahnede değiştiriliyor. İşlevsel dönem kostümlerinin estetik duruşu oyunu güçlendiriyor. Bu katkı oyunun işleyişini kusursuzca sağlıyor.

Oyunculuklara gelince; takım oyunculuğunun güzel bir örneğini izlediğimi söylemek isterim. Yönetmen, koreograf ve ritim ustasının detaylı bir çalışma yaptığı çok açık. Sahnede tıkır tıkır ilerleyen bir oyun örgüsü görüyoruz. Oyunlar, oyunun anlatmak istediği derdi seyirciye aktarıyor. Daha ilk dakikada seyirciyi oyuna bağlıyor. Pandemi döneminde keyifle izlediğim oyundan çok mutlu ayrıldığımı söylemek isterim. Bütün sanat severlerin de izlemesini özellikle isterim. Bir oyundan mutlu ayrılmak hayattaki güzel şeylerden biri. Tebrikler. İyi seyirler...

YUNUS EMRE BOZDOĞAN İLE...

MUSTAFA İRİ

Kendi stili olan özgün bir yönetmen olarak tanıyoruz sizi. Bu işin sırrını ifşa etmekle başlayalım dilerseniz. Nedir iyi yönetmen?

Öncelikle beni bu şekilde değerlendirdiğiniz için teşekkür ederim. Aslına bakarsanız yönetmenlik oyunculuk gibi hiç bitmeyen bir öğrenme ve gelişim süreci. Bu işin sırrı yok, varsa da en başta çalışmak diyebiliriz. Bunun dışında ille ifşa etmek gerekirse bakış açısı çok önemli. Bence yönetmen, ezbere olan her türlü algılama biçimini yeniden gözden geçirip yeniden anlamlandırmalı. Bu kişinin kendi içsel devrimini yapabilmesiyle ilgili bir cesaret evresi. Yönetmen bu süreçte biriktirdiği argümanlar sayesinde, yeni bir bakış açısına ikna olduğunda bunu izleyene aktarabilmeli. Burada da ikinci cesaret evresi karşımıza çıkıyor. İzleyici alıştığı formatın dışında gelişen şeylere çok farklı tepkiler verebiliyor. Kabullenmeyebiliyor. Her şey alıştığı gibi olsun istiyor. Oysa değişen dünyada sanat gelişip değiştikçe izleyici de değişebilmeli. Bir yönetmenin en önemli görevi bu değişim ve gelişim sürecinde katalizör olabilmek.

Ayrıca konu iyi yönetmenden açılmışken, bu sürecin verimli olabilmesi için yönetmenin kendi mesleği dışında çeşitli alanlarda az çok bilgi ve deneyim sahibi olması gerekir. Dünyanın gidişatını ve nasıl bir dünyada, nasıl bir ülkede ve nasıl bir insan olarak yaşadığının bilincinde olması gerekir. Disiplinler arası iletişimin farkında ve uygulayıcısı olması gerekir. Görünenin arkasında ne olduğunu görebilmesi gerekir. Ezbere düşüncelerden sıyrılmış, çevresindeki insanlara da bunu aktarabiliyor olabilmesi gerekir.

Elbette iyi bir yönetmeni tanımlamak için daha pek çok öge eklenebilir. Ancak hemen belirtmeliyim ki burada bahsettiğim ögeler bir yönetmenin hayat boyu ulaşmaya çalışacağı ve kendini bu yönde geliştireceği hedeflerdir. Bu nedenledir ki yönetmenlik hiç bitmeyen bir devrim ve gelişim süreci.

Kişisel tarihinizi merak ediyoruz. Nasıl bir eğitim ve öğretim yolculuğu oldu? Nerelerde okudunuz?

Ortaokulda okurken Karşıyaka Halk Eğitim Merkezi tiyatro kurslarına gittim. Tiyatroyla ilk tanışmam böyle oldu diyebilirim. O zamanlar yaşım küçük olduğundan abilerim ablalarım bana maskot gözüyle bakarlardı. Liseden sonra Ankara Üniversitesi Astronomi ve Uzay Bilimleri bölümüne girdim. Ağır matematik ve fizik dersleri vardı. Okulu severek seçmiştim ancak tiyatro okumak istediğim için bırakmak zorunda kaldım. Çünkü ikinci üniversiteyi okuyabilmek için askerliğini yapma şartı vardı. Bu yüzden Astronomi Bölümü'nü belki sonra bitiririm diye düşünerek Dokuz Eylül Üniversitesi'ne girdim.

Tiyatro oyunculuktan mezun olduktan sonra Sorbonne Üniversitesi'ne (Paris) yüksek lisans yapmak için gittim. Dil kursuna başladım ancak bir süre sonra kendi isteğimle Türkiye'ye geri döndüm. Dönünce de Dostlar Tiyatrosu'nda çalışmaya başladım. Bunlar da bir anlamda eğitim olduğu için bahsediyorum. Benim için Genco Erkal'la aynı sahnede olabilmek çok önemliydi. Yine bu süreçte Ellen Stewart'la ITI kongresinde çalışma fırsatım oldu. Kendisi Amerikalı ünlü bir yönetmen ve lakabı 'La Mama' idi. Mama'yla çalıştığımız ekipte Ayla Algan, Til-

be Saran, Okay Temiz, Yıldız İbrahimova gibi daha sayamayacağım ve kendi alanında usta isimler vardı.

Sonra da Devlet Tiyatroları'na girdim. İlk görev yerim Adana Devlet Tiyatrosu'ydu. Uzun süre oyuncu olarak çalıştım. Sonra sanat yönetmeni olarak görevlendirildim. Bir sanat yönetmeni deneyimim de Antalya Devlet Tiyatrosu'nda oldu. Orada da sanat yönetmeni olarak keyifli projelerde çalıştım. Mehmet Ulusoy gibi bir dehayla çalışma şansım oldu. Roland Topor'un yazılarından derleme, Topor Parti adlı oyunu sahneledik. Kendisinin son oyunuydu. Benim yönetmen olarak dünyamı ve bakış açımı değiştiren Mehmet Ulusoy'dur.

Yıllar sonra sadece yönetmen olarak çalışmaya başlayınca da Felsefe okuma ihtiyacı duydum. Anadolu Üniversitesi Felsefe bölümünü (Açık Öğretim) bitirdim. Şimdi de sinema televizyon ya da iletişim okumak istiyorum ama bu yoğunlukta fırsat bulamıyorum.

İlk dönem oyunlarınızda farkedilir şekilde başarı elde ettiniz? Hangi oyunlardı onlar?

İlk oyunum 'Soytarılar' / R. Pavelkiç. Tabi bu arada okullarda ya da üniversitelerin tiyatro topluluklarında çok sayıda oyun yönetmiştim ancak Soytarılar, profesyonel anlamda ilk oyunum oldu. Onun arkasından bir anda yönetmenlik teklifleri gelmeye başladı. Önce Devlet Tiyatrosu'nun çeşitli bölgelerinde sonra belediye ve şehir tiyatrolarında oyun yönetmeye başladım. İlk dönem oyunlarımdan hatırladığım 'İki Kişilik Hırgür' / E. İonesco, 'Islıkçı' / Ç. Altan, 'Küheylan' / P. Shaffer gibi oyunlardı. Bu oyunlar hem zor tekstlerdi hem de farklı bir bakış açısı gerektiren metinlerdi.

İlk yönetmenlik denemeleri tıpkı ilk aşk gibi daha tutkulu olur. Öyle midir?

Elbette ilk oyunlar benim için çok özeldir. Aynı zamanda benim de kendimi bu alanda deneyebildiğim ve tanıyabildiğim oyunlardır. O zamanlar oyun yönetirken kendimi dış dünyaya kapatırdım. Beni arayan yakınlarım ulaşamazdı. Sadece oyunu düşünmek ve oyuna konsantre olmak gibi gereksiz bir saplantım vardı. Sonradan bunun çılgınlık olduğunu anladım. Ama insanlar gençliklerinde bu çılgınlıkları yaparak kendi sınırlarını daha iyi anlayabiliyor.

Alanya Belediye Tiyatrosu ile işbirliği içinde, pandemiye rağmen oyun çıkardınız. Hem de öyle böyle değil. Epey sıkı bir Brecht izledik. Bu süreci ve Kafkas Tebeşir Dairesi'nin seçilme hikâyesini anlatır mısınız?

Oyun çalışmak istediklerini söylediklerinde bundan aylar önceydi. Oyunu benim seçmemi söylediler. Ben de ekibi tanımadığımı, bu yüzden çok zor olduğunu söyledim. Fakat ısrarla bana görseller ve videolar yollayarak ekibi tanımamı istediler. Ayrıca oyun izlemek üzere beni Alanya'ya davet ettiler. Aylar sonra Alanya'ya gittim ve oyun izleyemedim. Çünkü şehitlere saygı için bütün oyunlar iptal olmuştu. Oyun izleyemeden geri döndüm ama hiç olmazsa bir toplantı yaparak ekiple sohbet etme şansı buldum. Arkasından pandemi ve Corona günleri başladı. Yasaklar kalktığında tekrar görüşmeye başladık. Onlara 3-4 oyun önerdim ve ekip olarak en uygun olanını seçmelerini söyledim. Yani bu oyunu 3-4 oyunun içinden ekip seçti. Provalara 10 kişilik bir oyuncu kadrosuyla başladık. Ben de oyunu 10 kişiyle oynanabilir bir hale getirmek için çalışmıştım ki oyuncu sayımız 9 kişiye düştü. Uzatmayalım hastalıklar karantinalar derken oyun çıktı ama herkes canla başla çalıştı. Öncelikle yaratıcı ekibime tek tek teşekkür ederim. Teknik ekip de son derece sorumlulukla hareket etti. Oyuncularım çok yoruldular ama onlara yorulacaklarını söylemiştim. Onlara da özellikle teşekkür etmek isterim.

Dünya çapında etki uyandıracak kadar iyi bir iş çık-

mış ortaya. Brecht'in epik evreni sanki sizin oyun kutunuzdan çıkmış eğlenceli bir başarı abidesi gibi duruyor..

Çok teşekkürler... Sanırım işin içinde bir tutam eğlence ve matraklık olmalı. Bir de izleyicinin sezgisel zekasının yüksek olduğuna güvenmek gerek. Alanya'da yerleşik yaşayan yabancılar çok. Aralarında da çok sayıda Alman vatandaşı var. Bazıları oyunu izlemişler ve 'Alanya'da böyle bir oyun izleyebileceğimizi hiç düşünmemiştik.' diyerek hayranlıklarını bildirmişler. Yine bir Filistinli oyuncu, bu oyunu çok yerde izlediğini ama ilk kez böyle başarılı sahnelendiğine tanık olduğunu söylüyor. Çok isterdim ki oyunu çeşitli festivallerde ve yurt dışında sergileyip, Alanya Belediye Tiyatrosu olarak kendilerini tartma şansı bulabilsinler.

Oyun yönetirken hangi dinamikleri kullandınız. Çıkış noktanız ne oldu?

Oyun çalışmaya başlarken genellikle oyun hakkında yazılmış yazılar ya da üniversitelerde yapılmış tez çalışmalarını okurum. Özelliği olan oyunlar hakkında yazılmış kitaplar bile vardır. Bu oyun da özellikli oyunlardan biri. Oyunda Brecht'in yazdığı ön oyun ve son oyun bölümleri genellikle sahnelemelerde kullanılmamış. Oysa ön oyun ve son oyun tam da Brecht'in anlatmaya çalıştığı oyunculuk tarzını anlatır şekilde yazılmış. Bunu oynayan oyuncu doğal olarak Brecht'in ne demek istediğini hissediyor. Okullardan mezun olan adaylar okulda sadece temel oyunculuğun anahtarlarını alıyorlar. Sonra Brecht'le karşılaşınca korkuyorlar ve bocalıyorlar. Keşke okulların tamamında, Aristoteles'ten bu yana gelişmiş olan tiyatroyla, Brecht'in getirdiği farklılıklar teknik ve kuramsal anlamda öğretilse.

İşte bu benim için önemli bir dinamikti. Bir de köylülerin her şeyi oyunla anlatma ve oyunla anlayabilme özellikleri. Tıpkı bizdeki Köy Seyirlik Oyunları gibi çok değerli. Savaş sonrası yokluk içinde bulup buluşturarak oyun oynamaları, benim için yeteri kadar heyecan vericiydi.

Oyuncularla çalışma biçimleri önemlidir. Bu oyun bir çok yenilik barındırıyor. Nasıl çalıştırdınız, belli metodlara sadık kalındı mı?

İlk okuma provalarına başlarken Brecht ve dönemle ilgili oyuncuları daha fazla aydınlatmak ve atmosfere sokmak gerekiyordu. Bunun için dramaturg Canan Kırımsoy'a teşekkür ederim. Okuma provalarının sonlarına doğru sahne üstünde bazı örnekler vererek ve temrinler yaparak bilgilerini pekiştirdim. Onlar da çok istekli ve çalışkan oldukları için keyifli bir süreç yaşadık diyebilirim. Oyuncuyu çalıştırmak için her oyun kendi yapısına göre farklı isterlere sahiptir. Bir de yönetmenin ulaşmak istediği konsepte uygun çalışma şekilleri vardır. Örneğin ritim çalışması. Oyuncularla yaptığı ritim çalışmaları için Haydar Demir'e teşekkür ederim. Bu emeğin sonunda iyi bir oyun görmek bütün yorgunluğu alıyor.

Aslında her oyun farklı bir metodla çalışmayı gerektiriyor. Tüm bu süreci önce oyunun kendisi (yani tekst) sonra da yönetmenin bakış açısı (ya da kurduğu dünya diyelim) belirliyor. Bu noktaya da ancak çalışarak geliniyor. İşte bu yüzden ilk sorunuzda sorduğunuz sırrın cevabına çalışmak demiştim.

Kendi sanatçı kişiliğinizi ve sanatsal takıntılarınızı bizimle paylaşmak ister misiniz? Zor bir yönetmen midir Yunus Emre Bozdoğan?

Tiyatroyla ilgilenen herkesin mutlaka sanatsal takıntıları oluyor. Ben bu takıntılardan kurtulmak için çaba sarfedenlerdenim. Yukarıda da bahsetmiştim, ilk yönetmenlik yıllarımda oyun çalışırken kendimi dışarıya kapatırdım. Artık böyle değilim ve bundan dolayı çok mutluyum. Çünkü tiyatro yaşamla beraber ve etkileşim içinde büyüyüp gelişiyor. Yaşamdaki her şey birbirine bağlı. Bu bağı görmek ve bunu sanatın bir yerlerine iliştirmek gerek.

Zor bir yönetmen olduğum söylenemez ama samimi olmayan bir oyuncu için zor gelebilirim.

Oyuncudan yüksek katılım istediğim için onları yorduğum söylenebilir. Oyuncunun arada kulise gidip çay içtiği ve güncel sohbetler ettiği, sonra sahnesi gelince tekrar çıkıp rolünü sürdürdüğü oyunları ve konseptleri seve-

medim bir türlü. Sonuç olarak, oyun bu şekilde kaleme alınmış dahi olsa ne yapıp edip yeniden bir okumayla o oyunu ansambl oyun haline getiriyorum. Genellikle ekip çalışmasına inanıyorum. Bazen klasik eserlerde zorunlu olarak dışarı çıkan ve bir süre sonra sahneye giren roller oluyor. Bazen de oyunun yarısında sahneye çıkan yeni bir rol kişisi olabiliyor. Bu durumlarda da oyunun yapısına göre başka çözümler bulmayı öncelikli düşünüyorum.

Ne olursa olsun çalıştığım oyun kan ter içinde oynanan bir performansa dönüşüyor. Haliyle oyuncularım yoruluyor ama mutlu olduklarını sahnede görebiliyoruz.

Sizi en çok ne mutlu ederdi. Kaygılarınız var mı? Bundan sonraki tiyatro adımlarına karar kılındı mı?

Bundan sonra tarihleri netleşmeyen ama çalışmaya başladığım çok sayıda oyun var. En yakın görünen, Ankara Devlet Tiyatrosu'nda Jean Genet/Hizmetçiler oyunu. Çalıştığım her oyun beni kaygılandırır. Bu kaygıların olması gerektiğini düşünüyorum. Bu kaygılar, yolumuzu bulmaya çalışırken uzaktan gördüğümüz ve bizim kıyıya çıkmamızı sağlayan deniz fenerleri gibidir. Kaygı duymak, eğer bizi olumsuz olana çekmiyorsa harika bir yardımcıdır.

Beni en çok anlayışlı ve zeki insanlarla dolu bir dünya mutlu ederdi.

Bildiğimiz kadarıyla kısa filmler ve bazı senaryo çalışmaları da var gündemde? Biraz dinleyelim mi onları da?

Kısa metraj film ilgimi çekiyor. Eskiden beri öykü ve öykücülük beni hep çekmiştir. Öykü, tiyatroda da çok önemli yapı taşlarından biri. Bizim işimiz de tiyatronun argümanlarını kullanarak bir öykü anlatmak. Elbette tiyatro ve sinema birbirinden çok farklı anlatım diline sahip. Ancak ikisi de izleyene sesleniyor. Bu nedenle senaryo yazmayı seviyorum. Aslında kısa öykülerden oluşan bir kitabım basılmıştı. Bu kitaptaki öyküleri senaryolaştırarak başladım. Sonra bu senaryolardan birini çektim. Şimdi ikinci senaryomu çekmeye çalışıyorum. Uzun metraj olarak yazdığım iki adet senaryom var. Belki ilerde onları da hayata geçirme fırsatım olur.

Yönetmen olmak bir yetenek işi midir? Ne önerirsiniz yönetmen olmak isteyen gençlere?

Yönetmen olmak daha çok akıl, bilgi, yaşam deneyimi ve insan iletişimi gerektiren bir iş. Tabi ki sanat eğitimi ve sezgiyi de katmak gerek. Bu ögelerin hepsi zamanla gelişebilen yetiler. İnsan isterse yönetmenlik yapabilmek için bu yetilerini geliştirebilir. Dolayısıyla sadece yetenek işi demek haksızlık olur. Doğuştan bu yetilere sahip olmak da mümkün. Ancak bilinçli olarak kendini bu yönde geliştirmiş olan yönetmenler yaşamla daha çok iç içe oluyor.

Yönetmen olmak isteyen gençler heyecanlarını daim tutup sabırla kendilerini okumaya vermeliler. Okumaktan kastım sadece kitap okumak değil, olabildiğince sistemli bir şekilde farklı disiplinleri okumaları gerekir. Üniversitede farklı bir bölüm, ya da uzmanlaşabilecekleri bir konuyla başlayabilirler. Sanatın her dalıyla ilgilenmeli edebiyatla mutlaka içli dışlı olmalı. Siyasi, sosyolojik ve tarihi açıdan dünyayı ve kendini tanımaya çalışmalı. Kendini tanıma evresinde mutlaka psikoloji okumalı. Bu arada bütün yazarları ve oyunları okumaya çalışarak haberdar olmalı, bol bol oyun, film ve belgesel izlemeli.

Ancak bu söylediklerim birden bire değil yaşam boyu yavaş yavaş olabilecek şeyler. Bu yüzden yaşama biçimi olarak da bu çevrede dolaşmak katkı sağlayacaktır. Ama her şeyden önce oyuncu olmak için de yönetmen olmak için de hayata karşı samimiyet gerekli. Çünkü samimi olmadan atılmış her adım ayağınıza dolanır.

Bana bu sohbet olanağını sunduğunuz için teşekkür ederim.

ALANYA'DA SANAT HAYATININ YENİ "ROTA"SI

YETKİN YÜKSEL

Geçtiğimiz günlerde Alanya'da yeni bir sanat merkezi faaliyete geçti. Bünyesinde sanatsal açıdan birçok dal bulunduran ve bu dallara alakalı faaliyetleri gerçekleştirmeyi amaçlayan Rota Sanat Merkezi ilk olarak 29 Ekim günü büyük bir konsere imza attı. Rota Sanat Merkezi Kurucularından Ferhat Muratal'ın öncülüğü ve Şefliğinde, Alanya'da yerleşik yaşayan yabancıların da katılımıyla gönüllülük esasına dayalı olarak kurulan Alanya Büyük Koro ve Orkestrası, 'Kurtuluştan Cumhuriyet'e' adlı konser ile kentin çeşitli noktalarında bulunan LED ekranlardan ve sosyal medya üzerinden canlı yayınla izleyici karşısına çıktı. Yaklaşık 12.000 kişinin seyrettiği performans vatandaşlardan büyük takdir topladı.

Rota Sanat Merkezi Kurucularından Mustafa Erman Doğan "Bu konser Alanya Kent Konseyi'nin organizasyonu ve Alanya Belediyesinin büyük katkılarıyla yapıldı. Öncelikle Belediyemize ve Başkanımız Sayın Adem Murat Yücel'e, Kent Konseyi Başkanı Sayın Nurhan Özcan'a ve emek veren herkese teşekkür etmek isterim. Biz üzerimize düşen görevi yerine getirdik. Cumhuriyetimizin kuruluşuydu ve bu konser coşkulu, nitelikli olmalıydı. Koromuz ve Orkestramız bu bilinçle çalıştılar ve adına ve amacına yakışır bir işe imza attılar. Yapılan iş kadar ortaya koyulan çaba da takdire şayandı. Rota Sanat Merkezi'mizin böyle bir konserle sanat hayatına başlaması bizim için gurur verici." dedi.

HAKAN GÜRBEY: AMATÖR RUHLU BİR PROFESYONELİM

MUSTAFA İRİ

Hakan Gürbey kimdir?

23 Kasım 1981 yılında Almanya'da doğdum. Üç ablam var. 24 yaşıma kadar Almanya'daydım. Sonra Türkiye'ye geldim ve serüvenim başladı.

Oyunculuk serüveni mi?

Babam beni 8 yaşımda futbol kulübüne yazdırdı. Hiç istemiyordum aslında. 7 yıl süren anlamsız bir şeydi. 7 yılın sonunda babam futbol ile uzaktan yakından alakam olmadığını fark etti. Böylece futboldan kurtuldum. O zamanlar Almanya'da gençler hep kötü alışkanlıklara bulaşıyorlar. Bizim peder de bunları görüyor ve bizim için endişeli. Üç kız kardeşimi ve beni, bu tür alışkanlıklardan uzak tutmak için Almanya'da üye olduğumuz bir BEKTAŞİ derneğindeki çeşitli kurslara kaydettirdi. Benim seçimim tiyatro oldu.10 yıl boyunca orada tiyatro oyunculuğu yaptım. Ama tabii sanat var içimde. Bununla yetinmedim. Ek olarak bir grupta solistlik yaptım ve aynı zamanda dans ettim. Zaten sonrasında da Türkiye'ye geldim.

Türkiye'ye yerleşme kararını nasıl aldınız?

Oyunculuk eğitimi almak için Türkiye'yi seçtim.

Nasıl geçti oyunculuk eğitimi? Verimli oldu mu?

İlk olarak 'Ekol Drama' sanat evinde eğitim almaya başladım. Çok değerli üstadlar eğitti beni burada. Ayla Algan ve Ümit Çırak hocalarımdı. Çağdaş Sinema Oyunculuk Atölyesi'nde eğitimime devam ettim. Burada da yine çok değerli üstadlardan, Ümit Çırak, Ali Düşenkalkar, Güvenç Dağüstün ve Ahmet Cemal'den işin inceliklerini öğrendim. 4 yıl sürdü. Kamera önü oyunculuğu, yazarlık, dans ve şan eğitimi de eklendi bunlara.

Eğitiminiz süresince herhangi bir projede yer aldınız mı?

Tabii, 2007 yılında Didem Erayda'nın yönettiği 'Lodos: Bir Yol Hikayesi' filminde konuk oyuncu olarak yer aldım.

Bu sizin beyazperdeyle ilk tanışmanız mıydı?

Evet.

Başka projeler de oldu mu bu süre içinde?

2008 yılında Özer Kızıltan'ın yönettiği 'Son Ağa' dizisinde 'Çaycı Osman' rolünde oynadım. Bu, dizi sektöründeki ilk işimdi.

Peki bu iş nasıl geldi size? Seçmelere mi gittiniz? Teklif mi geldi?

Bir gün İstiklal'de kuzenimle yürüyoruz. Telefonum çaldı. Ümit Çırak arıyor. Açtım. Bana Peribacaları'nı görüp görmediğimi sordu. 'Hayır hocam' dedim. 'Hazırlan o zaman! Bir buçuk yıl kadar Peribacaları'na doyacaksın. Yeni bir projenin cast direktörlüğü artık sende. Ayrıca oradaki 'Çaycı Osman' rolünü de senin oynamanı istiyorum!' dedi. Öyle sevinmiştim ki; telefonu kapar kapamaz hocamın yanına gittim.

Başka hangi projelerde yer aldınız?

Bu ilk proje benim için harika bir deneyimdi. Sonrasında bir çok teklif aldım. 2009 yılında Sinan Çetin'in teklifi üzerine Ebru Yalçın'ın yönettiği 'Ah Kalbim' dizisinde 'Korkut'u canlandırdım. 2010 yılında Alman yapımı, Michael Kreindl'ın yönettiği 'Mordkommission Istanbul Die Steinernen Krieger' adlı sinema filminde 'Ali Şahin'e hayat verdim. Bu film, Almanya'da büyük ses getirdi. 2011 yılında Osman Sınav'ın teklifi üzerine 'Sakarya Fırat' dizisinde 'Bombacı Ekrem'i oynadım.

Peki tiyatro?

Aslında tiyatro içimde hep bir ukdeydi. Tutkum büyüktü. Hocalarım bir tiyatro geçmişim olduğunu ve kendimi sinema ve televizyonda geliştirmem gerektiğini söylediler. Ben de onların dediği yolda ilerledim. Gelen teklifler de hep bu yöndeydi. Sonrasında 'Gönül Ülkü ve Gazanfer Özcan Sahnesi'nden gelen bir teklif üzerine yeniden tiyatro sahnesine döndüm. 2013-2016 yılları arasında çeşitli oyun ve müzikallerde rol aldım.

Peki özellikle çalışmak istediğiniz bir yönetmen ya da yer almak istediğiniz bir proje var mı?

Özellikle şu yönetmen, bu oyuncu diye düşünmedim hiç. Proje olarak beni ikna eden her yapımda yer alır, her rolü oynarım.

Peki biraz da özel hayattan bahsedelim; iş dışında neler yaparsınız?

Spor yapmayı çok seviyorum. Haftanın en az üç günü spor yapmaya çalışıyorum. Kışın kayak yapmayı çok severim. Seyahat etmek gerçekten benim için bir tutku. Farklı kültürleri görmek, onları yaşamak, içinde olmak beni mutlu ediyor. Keşke her gün farklı bir şehirde uyanabilsem. Evimi çok seviyorum. Evcimen biri olmasam da evimde zaman geçirmek, yeni bir şeyler yapmak, misafir ağırlamak, dostlarımla bir araya gelip yeni anılar oluşturmak huzur verici.

Yeni Tiyatro Dergisi Emek ve Başarı Ödülleri'nde, yolu açık olduğuna inandığımız ve kariyerinde güçlü adımlar atan çalışkan genç dostlarımıza verdiğimiz 'teşvik' ödülünü kazandın. Neler hissediyorsun?

Öncelikle bana bu ödülü layık gören sayın jüri başkanı ve değerli jüri üyelerine teşekkür ederim. İşimi ve çalışmayı çok seviyorum. İşimi, amatör ruhumu kaybetmeden ama profesyonelce yapıyorum. Bu yüzden çalışmak, çok çalışmak, mesleğimi yapmak bana hep zevk vermiştir. Bu ödülle birlikte kariyerime kaldığım yerden devam edeceğim. Çok çalışıp, daha güçlü ve emin adımlarla ileriye doğru devam!

Başarının anahtarı sence ne? Tiyatro senin için neden bu kadar önemli?

Çok çalışmak, severek çalışmak. İşini ciddiye almak. Mesela ben, işimi çok ciddiye alırım. Sahnedesin, yüzlerce kişiye karşı canlı performans sergiliyorsun. Hata yapma şansın yok! Heyecandan kalbin ağzına geliyor ama yine de kimseye hissettirmiyorsun. Çünkü her hata bir seyirciyi kaybetmek demek. Ve bir şey itiraf etmeliyim; ben galiba en çok da bu sahnedeki heyecan duygusunu, adrenalini seviyorum.

Yazdığın bir oyun var. Bildiğim kadarıyla alternatif sonları üzerinde çalışıyorsun. Fazla sır vermeden biraz bilgi alabilir miyiz?

Evet, hâlâ aklımdaki sahneyi yazıya dökemedim tam olarak. Sonu için bir kaç alternatif üzerinde çalışıyorum. Şunu söyleyebilirim ki; herkesin kendinden bir şey bulacağı bir metin oldu. İnşallah en kısa zamanda tamamlanır ve seyirciyle buluşur. Yazarlık aslında hiç aklımda yoktu ama okul dönemlerimde yazarlık dersi almıştık. Hocam bir yazımı çok beğenmiş ve beni yüreklendirmişti. Gençlik işte! O zamanlar pek üstüne düşmemiştim. Kısmet şimdiyeymiş.

YOZLAŞMIŞ BİR AMERİKAN AİLESİNİN HİKAYESİ 'VAHŞİ BATI'

DALYA UÇANKUŞ

1943 yılında Amerika'da dünyaya gelen Sam Shepard'ın sanat hayatını incelediğimizde; oyun yazarı, senarist, aktör ve müzisyen olarak sanatın birbiriyle ilintili pek çok alanında başarıyla boy gösterdiğini görüyoruz. 2017 yılında hayatını kaybeden sanatçının oyun yazarlığı alanında ortaya koyduğu eserlerden biri olan 'Vahşi Batı' oyununun Türkiye'de İstanbul Büyükşehir Belediyesi Şehir Tiyatroları tarafından sahnelenmesi üzerine okuyacağınız bu eleştiriyi kaleme alıyorum.

Amerikan tiyatrosunun önemli isimlerinden olan Sam Shepard oyunlarında Amerikan kültüründe eleştirdiği yönleri ustalıkla vurgulamıştır. Amerika'nın batısına özgü olan imgeleri, bilim kurguyu eleştiren yazar 1970'lerin sonlarına doğru aile trajedilerini konu alan bir yazım anlayışına yönelmiştir. Aile bireyleri arasındaki kopuk ilişkileri, bağların zayıflığını eserlerinde yarattığı karakterlere ilmek ilmek işlemiştir. 1978 yılında da yazmış olduğu 'Buried Child' isimli Türkçesi 'Gömülü Çocuk' olan oyunuyla Pulitzer Ödülü alarak adını duyurmuştur.

Sam Shepard'ın yazdığı, Ergun Üğlü'nün yönettiği 'Vahşi Batı' oyununun çevirisini Yıldırım Türker yapmıştır. Oyunda Gökhan Aktemur dramaturg olarak görev alırken; müziğini Deniz Noyan, sahne tasarımını Barış Dinçel, kostüm tasarımını Gamze Kuş, ışık tasarımını Murat Selçuk, efekt tasarımını Erhan Aşar, yönetmen yardımcılığını Şirin Asutay ve Dilay Taşkaya'nın yaptığı oyunda; Ahmet Saraçoğlu, Eraslan Sağlam, Radife Baltaoğlu, Rozet Hubeş, Serdar Orçin rol alıyor.

Oyun; yıllar sonra annelerinin evinde karşılaşan iki kardeşin arasındaki yozlaşmış ilişkiyi, bu ilişkideki diğer aile bireylerinin payını, kapitalizmin acımasızca iki kardeş arasında doğurduğu para kazanma hırsını ve parçalanmışlığı anlatıyor.

İlk sahne itibariyle akıllara kazınan, hayalimizde canlandırdığımız tatlı Amerikan ailesi portresini yıkan bir başlangıçla oyun başlıyor. Alkol düşkünü olan ağabey geçimini hırsızlıkla sağlarken, efendi ve düzgün görünümlü küçük kardeş, geçimini senaryo yazarak sağlıyordur. Davranışları, giyimleri ve üslupları birbirinden tamamen zıt olan bu iki erkek kardeş yıllar sonra annelerinin evinde karşılaşırlar ve bir müddet birlikte kalmak zorunda kalırlar.

Senaryosunu yetiştirmeye çalışan kardeşin, senaryosunu sunmaya hazırlandığı yapımcının ziyaretiyle ve ağabeyinin bu zengin yapımcıyla karşılaşmasıyla işler tersine döner. Ağabey de kendi fikirlerini yapımcıya beğendirmeye çalışınca ortaya çıkan durumlar, iki kardeşin arasını daha fazla açar. Para hırsıyla birbirlerinin önüne geçmeye çalışan kardeşler, egolarının kurbanı olurlar. Dağılmış ilişkileri daha da fazla çatırdar hatta parçalanır. Oyunun sonuna doğru annenin eve gelmesiyle kısa bir an için düzeleceği sanılan ilişkilerinde hiçbir değişim olmaz.

İki kardeş dışında oyunda yer alan karakterlerin tümü, kopuk olan bu bağların temelini ve nedenini besleyecek niteliktedir. Sözü geçen alkolik baba, duvar gibi soğuk ve nötr davranışlar sergileyen anne, para hırsını pekiştiren yarışı ortaya çıkaran yapımcı... Hepsi ağabey ve kardeşin karakterlerinin örülmesinde payı olan güçlü öğelerdir.

Metin olarak akıcı bir dile sahip olan bu oyun; seyircinin sıkılmasına ve oyundan kopmasına fırsat verilmeden iç aksiyonu devamlı dinamik bir şekilde sahnelenmiş. Ergun Üğlü'nün oyunun seyirciye rahatlıkla aktarılmasını sağlayan başarılı rejisiyle, sahnede her kopan bağın, ilişkiler arasındaki çatırdamanın metaforik yansımasıyla dekorun parça parça kopması ve oyunun sonunda da dekorun yerle bir olması görseliyle 'Vahşi Batı' oyunu izleyenlere gerginliğin içinde gizlenmiş keyifli dakikalar yaşatıyor.

Oyunculuk performansı olarak tüm oyuncular inşa ettiği karakterleri başarılı bir şekilde seyirciyle buluşturmuş. Ancak ağabey rolündeki Ahmet Saraçoğlu; karakterdeki tutarlığı, iç ritminin yüksekliği ve duygu değişimlerindeki kesintisizliğiyle göz dolduran bir oyunculuk performansı sergileyerek dikkatleri üzerine çekiyor.

Reji, dekor, kostüm tümüyle seyircinin dikkatini dağıtmadan doğal bir biçimde oyuna hizmet ediyor.

Güzel bir Sam Shepard oyunu izlemek isteyenlere önerebileceğim başarılı bir oyun 'Vahşi Batı'. Emeği geçen herkesi tebrik ederim.

T.C. KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI
DEVLET TİYATROLARI GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
DT
Herkesin bir hikayesi var,
senin hikayen bu sahnede...
/devlettiyatrolari
/devtiyatro
/devlettiyatrolari
www.devtiyatro.gov.tr

ANKARA

Anna Karenina
Yazan: Lev Tolstoy
Oyunlaştıran: Helen Edmundson
Çeviren: Cevat Çapan
Yöneten: İpek Atagün Gezener
3 - 5 - 17 - 19 Kasım 2020

Totlar
Yazan: İstvan Örkeny
Çeviren: Hilmi Ortaç
Yöneten: Adnan Erbaş
10 - 12 - 14 - 17 - 19
21 Kasım 2020

Selvi Boylum Al Yazmalım
Yazan: Cengiz Aytmatov
Çeviren: Mehmet Özgül
Uyarlayan: Hülya Koper
Rejisör: Murat Karasu
24 - 26 - 28 Kasım 2020

Gidion'un Düğümü
Yazan: Johnna Adams
Çeviren & Yöneten: Buğra Koçtepe
3 - 5 - 7 - 10 - 12 - 14 Kasım 2020

Aşık Veysel
Yazan: Osman Nuri Ercan
Yöneten: Alpay Ulusoy
17 - 19 - 21 - 24 - 26 - 28 Kasım 2020

Gökkuşağının Sonu
Yazan: Peter Quilter
Çeviren: Nazlı Gözde Yolcu
Yöneten: Funda Mete
3 - 5 - 7 - 10 - 12 - 14 Kasım 2020

Kadınlarımız
Yazan: Eric Assous
Çeviren: Anıl Dursun
Rejisör: Sinan Pekinton
24 - 26 - 28 Kasım 2020

Sonsuzluk Kitabevi
Yazan: Sabahattin Kudret Aksal
Rejisör: Mustafa Kurt
3 - 5 - 7 - 10 - 12 - 14 Kasım 2020

Tek Kişilik Düet
Yazan: Tom Kempinski
Çeviren: Lale Eren Dalsar
Yöneten: Mithat Erdemli
17 - 19 - 21 - 24 - 26
28 Kasım 2020

Meraklısı İçin Öyle Bir Hikaye
Yazan: Sait Faik Abasıyanık
Oyunlaştıran: Savaş Dinçel
Yöneten: Murat Çidamlı
3 - 5 - 7 - 10 - 12 - 14 - 17 - 19
21 Kasım 2020

Açık Denizde
Yazan: Slawomir Mrozek
Çeviren: Yücel Erten
Rejisör: İlham Yazar
24 - 26 - 28 Kasım 2020

İSTANBUL

Dört Mevsim
Yazan: Arnold Wesker
Çeviren: Berin Cumalı
Yöneten: Özgür Yalım
5 - 7 - 10 - 12 - 14 - 17 - 19
21 Kasım 2020

Profesyonel
Yazan: Duşan Kovaçeviç
Çeviren: Başar Sabuncu &
Bilge Emin
Rejisör: Işıl Kasapoğlu
24 - 26 - 28 Kasım 2020

İyi Şanslar
Yazan & Yöneten:
A. Okday Korunan
1 Kasım 2020

Bay Z.
Yazan: Bülent Usta
Yöneten: Ali Atilla Şendil
4 - 7 - 8 Kasım 2020

Her Şey Yolundaymış Gibi
Yazan: Neil LaBute
Çeviren: Ekin Tunçay Turan
Yöneten: Dilek Güven
11 - 13 - 15 Kasım 2020

Tamamen Doluyuz
Yazan: Becky Mode
Çeviren: Lale Eren Dalsar
Yöneten: Elif Erdal
18 - 20 - 22 - 25 - 27
29 Kasım 2020

Newton Bilgisayardan Ne Anlar
Yazan: Behiç Ak
Yöneten: İlkay Akdağlı
3 - 5 - 7 Kasım 2020

Josef Bieder'in Yıldızının Parladığı An (Aksesuvarcı)
Yazan: Eberhard Streul
Çeviren: Yücel Erten
Yöneten: Ali İpin
10 - 12 - 14 Kasım 2020

Alyoşa
Yazan: Hayati Çitaklar
Yöneten: Ahmet Mark Somers
17 - 19 - 21 Kasım 2020

Kaçış 3: Kıyamete Çağrı
Yazan: Jennifer Haley
Çeviren: Eda Söylerkaya
Rejisör: Metin Belgin
24 - 26 - 28 Kasım 2020

Meraklısı İçin "Öyle Bir Hikaye"
Yazan: Sait Faik Abasıyanık
Uyarlayan: Savaş Dinçel
Yöneten: Ozan Uçar
5 - 7 - 12 - 14 Kasım 2020

Kontrabas
Yazan: Patrick Süskind
Çeviren: Hale Kuntay
Rejisör: Metin Belgin
19 - 21 Kasım 2020

Sanki Hiç Bir Şey Olmamış Gibi (Okuma Tiyatrosu)
Yazan: Günay Ertekin
Yöneten: Eylem Yıldız
26 - 28 Kasım 2020

Bir Nefes Dede Korkut
Yazan: Anonim
Derleyen & Yöneten:
Gökçe Kurt Elitez
12 - 14 - 19 - 21 Kasım 2020

İZMİR

Kim Bay Schmitt?
Yazan: Sébastien Thiery
Çeviren: Ebru Kara
Yöneten: Levent Ulukut
3 - 4 - 5 - 6 - 7 Kasım 2020

Karıncalar - Bir Savaş Vardı
Yazan: Borris Vian &
John Steinback
Çeviren: Işıl Yüce & Ülkü Tamer
Uyarlayan: Gökhan Aktemur
Rejisör: M. Akif Yeşilkaya
17 - 19 - 21 - 24 - 26
28 Kasım 2020

Bir Düş Gibi (Cahide Sonku)
Yazan: Gökhan Erarslan
Yöneten: Ebru Nil Aydın
3 - 5 - 7 - 10 - 12 - 14 - 17 - 19
21 Kasım 2020

Vahşet Tanrısı
Yazan: Yasmina Reza
Çeviren: Zeynep Avcı
Yöneten: Tayfun Erarslan
24 - 26 - 28 Kasım 2020

İki Bekar
Yazan: Sam Bobrick
Çeviren: Ekin Tunçay Turan
Yöneten: M. Sadık Yağcı
6 Kasım 2020

BURSA

Akşam Yemeği
Yazan: Herman Koch
Uyarlayan: Kess Prins
Çeviren: Can Çelebi
Yöneten: Süheyla Elbaş Zeybek
3 - 5 - 7 Kasım 2020

Tarla Kuşuydu Juliet
Yazan: Ephraim Kishon
Çeviren: Hale Kuntay
Yöneten: Ali Volkan Çetinkaya
10 - 12 - 14 Kasım 2020

Kapılar
Yazan: Neda Nejdana
Çeviren & Yöneten: Senem Cevher
17 - 19 - 21 Kasım 2020

Yalan Makinası
Yazan: Vassily Sigarev
Çeviren: Hüseyin Mevsim
Yöneten: Murat Ozan
24 - 26 - 28 Kasım 2020

ADANA

Ben Anadolu
Yazan: Güngör Dilmen
Yöneten: Tolga Çiftçi
3 - 5 - 7 - 10 - 12 - 14 - 17 - 19
21 Kasım 2020

Sıradan Bir Gün
Yazan: Dario Fo- Franca Rame
Çeviren: Egemen Berköz
Yöneten: Şahin Ergüney
24 - 26 - 28 Kasım 2020

TRABZON

Medyum
Yazan: Sam Bobrick
Çeviren: Özgür Özdural
Yöneten: Tayfun Erarslan
3 - 5 - 7 - 10 - 12 - 14 Kasım 2020

Kuyucaklı Yusuf
Yazan: Sabahattin Ali
Uyarlayan: Erkan Akçelik
Yöneten: Ayşe Berna Konur
17 - 19 - 21 - 24 - 26
28 Kasım 2020

DİYARBAKIR

Başroldeki Kadınlar
Yazan: Ken Ludwig
Çeviren: Ekin Tunçay Turan
Yöneten: Fatih Yurdakul
3 - 5 - 7 Kasım 2020

Otelde Cinayet
Yazan: Sam Bobrick & Ron Clark
Çeviren: Ekin Tunçay Turan
Yöneten: Gökçe Yurtsal
10 - 12 - 14 - 17 - 19
21 Kasım 2020

Kürk Mantolu Madonna
Yazan: Sabahattin Ali
Oyunlaştıran: Nilbanu Engindeniz
Yöneten: Uğur Çınar
24 - 26 - 28 Kasım 2020

ANTALYA

Yastık Adam
Yazan: Martin McDonagh
Çeviren: Yusuf Eradam
Rejisör: Bengisu Gürbüzer Doğru
3 - 5 - 7 - 10 - 12 - 14 Kasım 2020

Bimarhane
Yazan: Murat Can Kibiroğlu
Yöneten: Ömer Naci Topcu
17 - 19 - 21 - 24 - 26
28 Kasım 2020

ERZURUM

Eğer Bu Bir Film Olsaydı
Yazan: Almir İmsireviç
Çeviren: Bilge Emin
Yöneten: Ç. Umut Tanyolu
3 - 5 - 7 - 17 - 19 - 21 Kasım 2020

Ölümcül Oyun
Yazan: David Foley
Çeviren: Emel Aslan
Yöneten: Mehmet Yıldız
10 - 12 - 14 - 24 - 26
28 Kasım 2020

KONYA

Işıltılı Haşerat
Yazan: Philip Ridley
Çeviren: H. Can Utku
Yöneten: Can Ali Çalışandemir
3 - 5 - 7 Kasım 2020

Kasetçi
Yazan: Yılmaz Gruda
Yöneten: Alpay Ulusoy
10 - 12 - 14 - 17 - 19
21 Kasım 2020

Karanlıkta Komedi
Yazan: Peter Shaffer
Çeviren: Yıldız Serpen
Yöneten: Yaşar Özboz
24 - 26 - 28 Kasım 2020

SİVAS

Düş Yakamdan
Yazan: Mustafa Arıkoğlu
Yöneten: Nesimi Kaygusuz
3 - 5 - 7 Kasım 2020

1919: Şafak
Yazan: Asiye Demet Köse &
Volkan Ateş Gündüz
Yöneten: Volkan Ateş Gündüz
10 - 12 - 14 Kasım 2020

Bir Yaz Dönümü Gecesi Rüyası
Yazan: William Shakespeare
Çeviren: Nurettin Sevin
Yöneten: Volkan Ateş Gündüz
17 - 19 - 21 - 24 Kasım 2020

39 Basamak
Yazan: John Buchan
Oyunlaştıran: Patrick Barlow
Çeviren: Mehmet Ergen
Yöneten: Volkan Ateş Gündüz
26 - 28 Kasım 2020

VAN

Yanlışlıklar Komedyası
Yazan: William Shakespeare
Çeviren: Bülent Bozkurt
Yöneten: Özgür Avcu
3 - 5 - 7 Kasım 2020

Erkek Gezegeni
Yazan: Ali Cüneyd Kılcıoğlu
Yöneten: Gül Urgan
10 - 12 - 14 - 26 - 28 Kasım 2020

Penceredeki Atlar
Yazan: Matei Visniec
Çeviren: Oya Yılmaz
Yöneten: Nesimi Kaygusuz
17 - 19 - 21 Kasım 2020

Lyrobontlu Kamlumbağa Silva (Çocuk Oyunu)
Yazan: Hüseyin Erdoğan
Yöneten: Muharrem Dalfidan
25 Kasım 2020

Genel Müdürlük gerektiğinde oyun düzeninde değişiklik yapabilir.

KÜTAHYA VE İNSANCA ANLATMA SANATI TİYATRO

İBRAHİM VEHBİ ATABAY

Tiyatro; İnsanı, insana, insanla, İNSANCA anlatma sanatı olarak bilinmelidir ve özellikle İNSANCA büyük harfle yazılmalıdır.

"Bu dünya hayatı ancak bir eğlence ve oyundan ibarettir. Ahiret yurduna gelince, işte gerçek hayat odur. Keşke bilselerdi!" (29 Ankebût 64)

Yüce Kitabımız Kur'an-ı Kerim'deki bu ayet mealinden yola çıkarak dünya hayatımızdaki eğlence ve oyunlarla ahiret hayatımıza hazırlanmaktır İNSANCA…

Başarıya ulaşmamızda etrafımızdaki insanların katkısının olduğunu unutmamaktır İNSANCA…

Ben değil biz olmaktır, anlamak, anlamaya çalışmaktır, destek olmaktır, aklımızı ve kültürümüzü paylaşmaktır İNSANCA…

Martin Luther ne güzel söylemiş; Kuşlar gibi uçmayı, balıklar gibi yüzmeyi öğrendik, fakat bu arada çok basit bir sanatı unuttuk, İNSAN GİBİ YAŞAMAK…

Zafer Kalkınma Ajansı tarafından hazırlanan Afyonkarahisar, Kütahya, Manisa ve Uşak illeri 2014-2023 Bölge Planı tamamlanıp Bölgesel Gelişme Yüksek Kurulu tarafından onaylandıktan sonra Kütahya İli Yerel Ekonomik Gelişme Programı 2016-2018 Dönemi Bölge Planı; Afet Yönetimi, Kentsel Hizmetler ile İnsan ve Toplum eksenlerini kapsayacak şekilde eylem planı kabul edilirken;

*Yöre Halkının katılım sağlayacağı sanatsal faaliyetler ile ilgili farkındalık oluşturulması,

*Yöre Halkına sanatsal faaliyetler ile ilgili anketler düzenlenmesi,

*Çok amaçlı salon ve kültür merkezlerinin taleplere göre yaygınlaşmamış sanat faaliyetlerine uygun hale getirilmesi veya cep sineması, cep tiyatrosu gibi mobil sahneler kurulması,

*Geleneksel Türk Tiyatrosuna (Meddahlık, Karagöz ve Hacıvat gibi) yönelik etkinliklerin arttırılması,

*Tiyatro / Film festivallerinin düzenlenmesine yönelik çalışmaların yapılmasına karar verildi.

Tiyatrocular Derneği Tiyatrosu, Geleneksel Türk Tiyatrosuna yönelik çalışmalarını 2013 Yılından itibaren geliştirerek Osmanlı döneminde olduğu gibi Bimpaş Kültür ve Toplantı Salonları ile işbirliği yaparak evlilik ve sünnet düğünlerine kadar yaygınlaştırdı.

Eğitim kurumları, turizm şirketleri, dernek ve vakıflar ile yapılan organizasyonlarda Geleneksel Türk Tiyatrosundan örnekler sunan Tiyatrocular Derneği Tiyatrosu izleyici ile buluşmaya devam ediyor.

Kütahya ilinin tek resmi dernek tiyatrosu olan Tiyatrocular Derneği Tiyatrosu, 13. Kuruluş yılını kutlarken il merkezinde ve tüm ilçelerde tiyatroya daha fazla önem verilmesini, tiyatro ve sahnelerin yaygınlaşmasını istiyor.

İnsanımız sanatın her dalına ayıracak zamanı bulabilsin. Her insanın başarılı olabileceği bir veya birkaç sanat dalı mutlaka vardır. Yeter ki insan insana, insanda doğaya ve doğada bulunan tüm canlı ve cansız her şeye zarar vermesin.

Devlet Tiyatrolarının güzel bir sloganıyla sizlere veda edelim; Tiyatro, hayal gücünün derinliklerine yolculuktur. Sizde hayat sahnesinde kendinize bir rol seçin.

KARAGÖZ OKUMA YAZMA ÖĞRENİYOR

HACIVAT - Karagöz'üm yüzyıllardır herkesi güldürürsün ama senin yüzünün güldüğünü ben pek kolay kolay göremiyorum.

KARAGÖZ - Köftehor, benim gibi bir gün iş bulur, üç gün işsiz kalırsan sen de gülmezsin!

HACIVAT - Canım hemen kızma! Bakıyorum bugün gözlerinin içi gülüyor da onun için söyledim.

KARAGÖZ - Hay hay, gözlerimin içi gülüyor, burnumun dışı göbek atıyor, kulaklarımın kenarı yerlere yatıyor.

HACIVAT - Hah hah hah! Yine yanlış anladın, yani bugün pek neşelisin!

KARAGÖZ - Öyle söylesene!

HACIVAT - Pekâlâ, böyle neşeli olmanın sebebi ne acaba?

KARAGÖZ - Hiç sorma Hacı Cavcav, meğer bilgili olmak ne güzel şeymiş!

HACIVAT - Haklısın Karagöz'üm ama bunun neşeli olmakla ne ilgisi var?

KARAGÖZ - Olmaz olur mu? Kaç gündür oğlum bana kitap okuyor.

HACIVAT - Şimdi anladım… Çok güzel ama kendin neden okumaya başlamadın?

KARAGÖZ - Köftehor bir yandan da okumaya yazmaya çalışıyorum. Sonra tekrar kendim okuyacağım.

HACIVAT - Desene bilgi dağarcığını dolduruyorsun!

KARAGÖZ - Bilgi kabarcığımı dolduruyorum.

HACIVAT - Efendim kabarcık doldurmak falan değil, yani bilgin artıyor.

KARAGÖZ - Hay hay, hem de neler neler öğreniyorum. Hele dünyanın döndüğünü hiç bilmiyordum da hemen belime bir ip hazırladım.

HACIVAT - Allah Allah belindeki ip ne olacak?

KARAGÖZ - Dünya olmadık zamanda hızlı dönmeye başlarsa, beni birden bulutlara fırlatmasın diye kendimi hemen belimden bir yere bağlayacağım.

HACIVAT - Karagöz'üm, anlaşılan senin bilgin de artsa saçmalamaktan vazgeçmeyeceksin!

KARAGÖZ - Asıl sen saçmalama da, kendine sağlam bir ip bulup beline sar!

HACIVAT - Sen şimdi ipi bırak da soracaklarıma cevap ver. Bakalım neler öğrenmişsin?

KARAGÖZ - Sor da hemen vızır vızır cevabını al!

HACIVAT - Aferin! Önce matematik…

KARAGÖZ - Mavi patik öğrenmedim.

HACIVAT - Değil efendim, yani hesap, kitap… Meselâ iki iki daha ne eder?

KARAGÖZ - Bunu bildim Hacı Cavcav, iki tane iki eder.

HACIVAT - Allah iyiliğini versin, ne bilmesi…

KARAGÖZ - Pataklarım ha, sen de zor şeyler sor!

HACIVAT - Sivrisinek deyince aklımıza ne gelir?

KARAGÖZ - Ne gelecek, benim aklıma şişko sinek gelir.

HACIVAT - Senin aklına gelir.

KARAGÖZ - Bekleme, başka şeyler de sor!

HACIVAT - Pekâlâ, çok kolay bir soru…

KARAGÖZ - Kolay sorma pataklarım, en zorunu sor!

HACIVAT - Pekâlâ, çok kolay bir soru…

KARAGÖZ - Kolay sorma pataklarım, en zorundan sor!

HACIVAT - Hele sen dinle! Bir gün kaç saattir?

KARAGÖZ - Köftehor, bizim duvar saati kaç aydır bozuk… Ne bileyim bir gün kaç saat…

HACIVAT - Karagöz'üm şimdi soracağımı bilmek için okula bile gitmeye gerek yok… İyi düşün!

KARAGÖZ - Düşündüm, çabuk sor Hacı Cavcav!

HACIVAT - Efendim, şu bildiğimiz su kaç şekilde bulunur.

KARAGÖZ - Bunu bilmeyecek ne var?

HACIVAT - Aferin Karagöz'üm, söyle bakalım?

KARAGÖZ - Bardakta, sürahide, banyo kazanında...

HACIVAT - Allah iyiliğini versin! Su akıcı olarak, buhar ve donmuş olarak üç şekilde bulunur.

KARAGÖZ - Düşündükten sonra onları da söyleyecektim.

HACIVAT - Ağzımda kaç diş bulunur?

KARAGÖZ - Adamına göre değişir Hacı Cavcav! Kiminde otuz tane olur. Kiminde üç tane... Bazılarında da takma diş olur.

HACIVAT – Peki Karagözüm benim ağzımda kaç diş var?

KARAGÖZ – (Yumruğunu sıkarak) Şimdi kıracaklarımı saymazsak…

HACIVAT – Dur Karagözüm şeytan vurdurur, en iyisi ben sinirlerim bozulmadan gideyim.

KARAGÖZ – Dur bire Hacı Cavcav, ben geç kaldım önce ben gideyim. Hadi bana eyvallah sen kal sağlıcakla.

HACIVAT – Dur bire Karagözüm beraber gidelim o zaman, ama önce misafirlerimizle vedalaşalım öyle gidelim olur mu?

KARAGÖZ – Vıy, vıy, vıy olur tabi köftehor, haydi o zaman.

HACIVAT – Her ne kadar sürç-i lisan ettikse af ola, sizler kalın sağlıcakla afiyetle, haydi bize de eyvallah!...

BİR DÜŞ GİBİ (CAHİDE SONKU) - EBRU NİL AYDIN VE GÜLDENİZ TÜRKÜSTÜN ELTEPE - KAMRAN YÜCE'YE SAYGI

CAN MURAT
YAŞAR ŞENGEL

"Cahide... Cahide... Evet evet Cahide... Cahide Serap'tan Cahide Sonku'ya... Cahide Serap'tan Cahide Sonku'ya... Bir düş gibi mi? Evet, her şey zaten bir düş gibi..."

29 Eylül 2020 Salı akşamı İzmir Devlet Tiyatrosu Konak Sahnesi tarihi gecelerinden birini yaşamaktaydı. Gökhan Erarslan'ın yazdığı Ebru Nil Aydın'ın yönettiği *"Bir Düş Gibi(Cahide Sonku)"* oyununun "Premiere"i vardı. Salonun tarihi dokusu ile Muhsin Ertuğrul ekolünde yetişmiş bir sanatçı olan Cahide Sonku'nun Hayatı beni değişik illüzyonlara ve düşlere götürdü. Acaba İzmir turneleri kapsamında "Cahide"miz bu salonda sahneye çıkmış olabilir miydi? Replikleri bu tarihi ortamda kendisini izleyen seyircilerini başka alemlere götürmüş olabilir miydi?

"Ben yalnız kalmayacağım! Hiç kimse beni unutmayacak hiç kimse! Alkışlarım hiç bitmeyecek, hayır!"

Oyunumuzun yazarı Gökhan Erarslan. Son dönemde Türkiye'min yetiştirdiği en önemli yazarlardan birisi. 1982 yılında İstanbul'da doğdu. 2010 yılında bölüm birincisi olarak Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Sahne Sanatları Bölümü Dramatik Yazarlık ve Dramaturgi Ana Sanat Dalını bitirdi. Yüksek Lisansını 2019 yılında Kocaeli Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dramatik Sanatlar Ana Sanat Dalında gerçekleştirdi. Yeni Metin Yeni Tiyatro Projesi içinde yer aldı. Sahnelenen oyunları: *Cahide Sonku-Bir Düş Gibi, Orijinal Günahlar, Etik Nedir, Komik-i Şehir Naşit Bey, Cahide Sonku, Market, Paşa Paşa Tiyatro yahut Ahmet Vefik Paşa, Vakti Geldi, Aldatma Sanatına Giriş, Sonbahar'ı Beklerken, Curcuna, Süper Maria...* 2014-2015 sezonunda Jüri Başkanlığı ve Genel Koordinatörlüğünü yaptığım "Rotary Tiyatro Ödülleri" kapsamında "Yılın En İyi Oyun Yazarı Ödülü" nü kazanmıştı. Ama beni en çok etkileyen konu "*Sonbaharı Beklerken*" oyunu ve sahnede son kez Çolpan İlhan'ı izlememizdi. Çolpan İlhan ve Ahmet Uz o oyunda muhteşemdiler. Aramızda kilometreler olsa da Gökhan Erarslan her zaman hayranlıkla takip ettiğim ve başarıları ile gurur duyduğum bir deha bir kardeşimiz.

"Ben yalnız kalmaktan çok korkuyordum."

Yönetmenimiz Ebru Nil Aydın oyun sürecinde yaşattığı farklılıklar, şaşırtmalar, parlak düşünceler ile tüm sanat severlere aynı zamanda büyük bir ders vererek anında benim

"Dahi Yönetmen" listeme eklendi. Kendisinden bir tiyatro aşığı ve tiyatrocu olarak çok şey öğrendim ve eminim ki öğrenmeye devam edeceğim. Zira bundan sonra kendisinin tüm çalışmalarını yakından takip edeceğim. Daha yıllarca çevresindeki herkese yol gösterici kılavuz olacağından eminim. Yolu açık kaderi güzel olsun. Bu oyunu gördükten sonra kendisini Florence Nightingale'e benzettim elinde feneriyle kendisini izleyen genç sanatçılarımıza öncü olacak tıpkı Florence Nightingale'in "Hemşirelik" alanında öncü olduğu gibi. Yönetmenimiz Ebru Nil Aydın 1965 yılında Ağrı'da doğdu. İlk, orta, ve lise eğitimini Bursa'da tamamladı. 1982 yılında, Uludağ Üniversitesi Resim Bölümü'ne başladı. 1986 yılında Hacettepe Üniversitesi Ankara Devlet Konservatuvarı Tiyatro Bölümü'ne girdi.1990 yılında Diyarbakır Devlet Tiyatrosu'nda sanatçı olarak çalışmaya başladı. Altı yıl görev yaptıktan sonra Ankara Devlet Tiyatrosu'na atandı.

Oynadığı oyunlar: *Sarıpınar 1914, Yunus Emre, İbiş'in Rüyası, Cengiz Han'ın Bisikleti, Düğün ya da Davul, Macbeth, Peynirli Yumurta, Pazartesi-Perşembe, Ölümü Yaşamak, Halay, Kuzguncuklu Fazilet, Gergedan, Geyikler Lanetler, Dava, Nafile Dünya, Oyun Nasıl Oynanmalı, Taşrada Bir Gün, Cadı Kazanı, Shakespeare Zorda, Japon Kuklası, Joko'nun Doğum Günü* Yönettiği oyunlar: *Eski Fotoğraflar, Şeytanlar(Yönetmen Yardımcısı), Gül'e Ağıt, Aile Sırları, Anlaşılmaz Konuşmalar.* Halen Ankara Devlet Tiyatrosu'nda Johnna Adams'ın *Gidon'un Düğümü* adlı oyunda Heather Clark rolünü oynamaktadır.

Oyunda Dekor Tasarım Hasan Yavuz'a ait. Tek kelime ile muhteşem. Yolu açık olsun. Z.Yıldız Köse bu oyunda da Kostüm Tasarımı konusunda h arikalar yaratmış. Osman Uzgören'i Işık Tasarımı konusunda kutlamamız gerekiyor. Müzik Kemal Günüç çok iyi bir iş başarmış. Yönetmen Yardımcısı Ömer Polat zaten mükemmel bir tiyatro sanatçısı, yılların özverisi ve deneyimine bakarsak benim tabirimle listemdeki "Dahi Yönetmenler" den de feyz aldığına göre ve son deneyimini Ebru Nil Aydın ile yaşadığına göre kendisi artık alternatif tiyatrolar dışında Devlet Tiyatro'muz bünyesinde de bir oyun yönetse ne güzel olurdu. Ömer Polat gibi zor bulunan hatta bulunmayan kaliteli gençlere el vermek Türk Tiyatrosu geleceği için çok önemli. Eminim ki, bu yazıyı okurken Levent Ulukut Üstadımız da Ömer Polat ve onun gibi bilgi hazinesi gençlerimizle gurur duyacaktır Poyraz Deniz Genç gibi Akın Kurt gibi Şerife Ünsal gibi... Oyunun asistanı Ender Şeviker'e gelince, daha önce *Kuzu Maydanoz'un Maceraları* oyununda izlediğim büyük bir yetenek. Bizler bu sene İzmir'de başlayacak olan "Lions Tiyatro Ödülleri" Jüri Üyeleri olarak her oyunu(Çocuk oyunları dahil) en az üç kez izlemekteyiz. *Kuzu Maydanoz'un Maceraları* oyununu da en az üç kez izledim. Ender Şeviker her gün aynı enerji ve aynı tiyatro aşkıyla sahnedeydi. Yolu açık olsun, başarıları daim olsun.

Oyunun en önemli bölümlerinden birisi de sinevizyon bölümüydü; Murat Çıdamlı, Fatih Özyiğit, Ömer Polat, Hakan Özgömeç, Almila Su Aytutuldu, Poyraz Deniz Genç, Ebru Nil Aydın, Ender Şeviker, Derya Kara Erk, Ecem Çataloğlu Ismık, Bengi

Ebru Atakan, Gizem Cessur yani pırlanta sanatçılarımız muhteşemdiler. Bir oyuncu, bir yönetmen, ve de eski bir tiyatro patronu olarak bu sinevizyon fikirini kıskanmadım dersem yalan olur. Video çekimi ve tasarımı için Bahadır Abşin, Gökhan Yılmaz, Alk İkme'yi de hararetle kutluyorum. Oyundaki danslar için Burak Acar'ı ve sesi ile destek olan Şükran Keçeci'yi de tebrik ediyorum. Burada bir cümle de Almila Su Aytutuldu'dan bahsetmek isterim. Oyunun ilk gecesinde selamda biyolojik ve rol gereği annesi ile aynı sahnede olmak nasıl bir duyguydu acaba? Sahnenin tozunu yuttuğuna göre ileride çok önemli bir tiyatro sanatçısı olacağı kesin. Yolu açık olsun.

"Kuytu bir köşede yıllardır beni bekleyen, hayatın bana çektirdiği tüm acıları, ruhumu içten içe kemiren o tükenmek nedir bilmeyen yalnızlığımı unutturmak için fırsat kollayan kadehler, bir gün saklandıkları tozlu raflardan çıktı ve yemek masasında kocamın yerini aldı. Ve ben yalnızlığımı hızlıca dolup yine aynı hızla boşalan bu şişelerle paylaşmaya başladıktan sonra iyiden iyiye kimsesiz kaldım."

"Önce "tiyatro" suyla aydın ve elit kesimin taçlandırdığı sonra "sinema"sıyla halkın yıldızlaştırdığı Cahide, bir "yükseliş" ve bir "düşüş"olgusunun simgesidir. Sanatıyla ve trajik hayatıyla" der Agah Özgüç

Oyun broşüründe Ebru Nil Aydın'ın yazdığı gibi :"Cahide Sonku, o dönem dünyayı kasıp kavuran star sisteminin Türkiye'deki ilk kadın temsilcisi oldu. Maalesef ki hayatı sefalet içinde, izbe bir dairede son buldu. … Tiyatro'daki yeri kadar sinemadaki yeri de tartışılmaz oldu. Bir dönemin, bir tarihin, bir sinema anlayışının temsilcisidir Cahide Sonku..."

Dramaturg Özcan Özer'e göre: "Son günlerini ispirto içerek, tahta bir kerevetin üzerinde ölmeyi dileyerek geçiren Cahide, koşullar el verse, bir kadın olarak verdiği mücadelede Yeşilçam'ın ayak oyunlarına direnebilse, güçlü bir kadın olabilse, alkol şişelerinin dibinde kaybolmayacaktı elbet. Ama Türk Sineması'nın ilk kadın "Star"ı olan Cahide Sonku, fırtınalı yaşamı ve sefalet içinde ölümüyle birçok oyuncu için, korkulan bir örnek olarak tarihte yerini almıştır. Zengin, güçlü, ve güzel olmanın geçici olduğu, onunla belleklere kazınır.

Gelelim Cahide Sonku'yu muhteşem bir şekilde yorumlayan Güldeniz Türküstün Eltepe'ye. Oyun sürecinde bizlere her mimik, her bakış, her kelime, her hece, her harf detayında çalışıldığını hissettirdi. Müthiş bir yetenek, kendisini izlerken seyircisini bir anda hipnotize olmuş gibi avucunun içine aldığı için kah güldüm kah ağladım. Benim kendi dünyamda, İstanbul'da bir de "Les Grandes Dames" listem vardı tıpkı "Dahi Yönetmen" listeminin var olduğu gibi. İzmir için düşünürsek; Hülya Savaş, Şebnem Doğruer ve Tomris Çetinel'in oturdukları "Les Grandes Dames" koltuklarına doğru kırmızı halıda adım adım ilerleyenler var. Bana göre, son üç yılda İzmir'de izlediklerime göre, Zeynep Nutku, Güldeniz Türküstün Eltepe, Melike Aslı Kılan, Şerife Ünsal, Jülide Kara, Gülin Bakkaloğlu,

Esra Tarhan kırmızı halıda ilerleyenlerin isimleri.

Sevgili Güldeniz Türküstün Eltepe, başarılarınızın devamını dilerim.

Bu oyunun sahnelenmesi ve seyircilerimiz ile buluşmasını sağlayan İzmir Devlet Tiyatrosu Müdürü Sayın Levent Ulukut ve Devlet Tiyatroları Genel Müdürü Sayın Mustafa Kurt'a şükranlarımla.

"Anılarım, hepsi kalsın burada. Saçılsın sağa sola, size beni anımsatsınlar. Beni unutmazsınız, değil mi? Evet, alkışlarınızı duyar gibiyim yine... Pişman mıyım? Hayır, hiçbir şeyden pişman değilim! Değmez bu yangın yeri, avuç açmaya değmez."

Bu yazımın son bölümünü ise genelde her ay bir yazımda olduğu gibi şu anda hayatta olmayan bir ustaya ayırdım. "Bir Düş Gibi (Cahide Sonku)" oyunu ve Cahide Sonku'nun hayatında çok önemli bir yeri olan Muhsin Ertuğrul için yazdığı Gölge –Hocama- şiiri, şair kişiliği ve Kent Oyuncuları'nın kurucularından birisi olarak tiyatro sanatçısı kişiliği ile Kâmran Yüce. Ben de her ödül gecesinde bu şiirden yararlanırım. Tiyatro Dünyamızın bir duayeni bu şiiri bana destek olarak okurlar. Büyük usta Kâmran Yüce Anısına saygıyla... Sabır sabır sabır...

Gölge

-Hocama-

Ben oyuncuyum
Eski "Yunan"dan beri
Şimdi adım değişti biraz
Serseri

Sizi güldürmek ödevim
Zaman zaman ağlatmak
Eğer isterseniz
Takla atmak

Acılarım yok
Size sattım
Perde kapanmasa görecektiniz
Az daha ağlayacaktım

Rüyam alkışlarınızla dolu
Küçük görmenizle günüm
Söylesem anlar mısınız
Çok üzgünüm

Beğendiğiniz zaman
Sevincim sonsuz
Evinize dönünce
Beni unutursunuz

Ben palyaçoyum Kıralım
Hamletim
Ben sizinle başladım
Sizinle varım

Ben söyleyemediklerinizim
Düşündükleriniz
Desem inanmayacaksınız
Ben gölgeniz.

Kamran Yüce

...

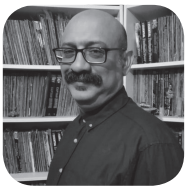
Kâmran Yüce (d. 1926, Elâzığ - ö. 13 Ekim 1986, Çorlu, Tekirdağ), Türk şair, tiyatro, sinema ve dizi oyuncusu, seslendirme sanatçısı.

1926 yılında Elâzığ'da dünyaya gelen Kâmran Yüce, Haydarpaşa Lisesi'ni bitirdikten sonra girdiği Hukuk Fakültesi'ni yarım bırakarak profesyonel olarak tiyatro oyunculuğuna başladı, çok sayıda oyunda rol aldı. Muhsin Ertuğrul'un 1951'de İstanbul'da kurduğu Küçük Sahne Tiyatrosu'nun çekirdek oyuncu kadrosunda o da yer alıyordu. Daha sonra Karaca Tiyatrosu'nda ve Kent Tiyatrosu'nda da çalıştı. Bu arada şiir de yazan Yüce'nin şiirleri "Küçük Dergi", "Yenilik", "Yeditepe", "Varlık", "Yücel" ve daha birçok sanat dergisinde yayımlandı. yine 1951 yılında sinemaya da ilk adımını attı. İlk renkli Türk filmi olan Halıcı Kız'dan, Yalnızlar Rıhtımı'na, Talihli Amele'den Ses'e kadar onlarca filmde unutulmaz karakterleri canlandırdı. "Gölge" (1955), "Soyunuk" (1961) ve "Güney Yorgunu Atlar" (1971) adında üç şiir kitabı da yayımlamış olan Yüce, iki filmin de yapımcılığını üstlendi. Birçok filmde de seslendirme sanatçısı olarak çalışan sanatçı kısa adı "Filim Ses" olan "Film Seslendirme Sanatçıları Derneği"'nin kurucu üyelerinden biriydi. Kâmran Yüce yayıncılıkla da ilgilenmiş, 1960'lı yıllarda Kent Yayınları'nı yönetmişti.. Kâmran Yüce 13 Ekim 1986'da bir turne için gittiği Tekirdağ Çorlu'da geçirdiği trafik kazası sonucunda öldü.

"Sevgi Saygı Hoşgörü"
"C'est La Vie!"

ÇİZGİ ROMANDA TİYATRO - 5

ARLEKKINO'DAN JOKER'E ORADAN DA HARLEY QUIN'E İLHAM YOLCULUĞU

ÜMİT KİREÇÇİ

The Joker karakteri çizgi roman kahramanı **Batman**'in ilk ve gedikli bir düşmanı olarak ortaya çıktığında kimse farkında değildi ama aslında dolaylı olarak **Commedia Dell'arte** tiplemesi **Arlecchino**, **Arlekin**, **Harlequin**'den esinlenilmişti. Şimdilerdeyse aynı yayın grubunun ve dizinin popüler karakteri olan **Harley Quinn** de ayan beyan aynı kaynağın mirasını kullanmaktadır.

Arlecchino, Arlekin, Harlequin / Zanni…

Anlaşıldığı üzere işe önce **Arlecchin**o'yu tanımakla başlayacağız. Veya bir adım daha geriye giderek onun kökeninden başlayacağız: **Zanni**.

Arlecchino, **Zanni** adlı soytarı, palyaço tarzı komik ama biraz da saf ve aptal olarak bilinen uşak / hizmetli tiplemesinden türetilmiştir.

Genel olarak tüm hizmetçilerin ortak ismi de olsa vale, hamal, köylü, işçi, sokak satıcısı gibi o dönem alt sınıf sayılabilecek işlerle meşgul kişi de olabilmektedir, **Zanni**.

1400'lü yıllarda **Bergamo** yöresinden yoğun göç alan **Venedik** yoksul ve her işi yapmaya hazır eğitimsiz bir güruha ev sahipliği yapmak zorunda kalmış. **Zanni** işte o güruhun bir temsilcisi olarak yaratılmış. Hızlı, el kol hareketleriyle ve kendine has bir lehçeyle konuşan cahil biridir ve bir bakıma ne iş bulsa yapmaktadır. Baskın bir kitleyi temsil ettiğinden **Commedia dell'Arte** içinde sabitlenen bir tiplemeye, bir maskeye dönüşmüştür. Ki; maske kavramı, tür içinde sabit bir tipleme anlamı taşımakla birlikte şekil itibariyle bir tiplemeyi temsil eden ve gerçekten yüze takılan bir maske anlamına gelmektedir. Maske o derece belirleyicidir ki izleyici maskeyi gördüğü an onu neyin beklediğini bilir, oyuncu, hangi maskeyi takarsa kendi kişiliğini bırakarak maskenin temsil ettiği kişiye dönüşmektedir ve ona uygun hareket etmek, konuşmak zorundadır.

İlk **Zanni** maskesi uzun burunluydu ve yüzü tümden kaplamaktaydı. Zaman içinde burun sabit kalmakla birlikte maske küçülerek yüzün yarısını kaplar oldu. Burada burun çok işlevseldi, uzunluğu tiplemenin aptalca görünme oranına etki ederdi.

Zanni'nin kostümü yamalı, pantolon şekli verilmiş çirkin beyaz bir un çuvalıdır. Ağır işlerde çalışmaktan kamburdurlar ve dizleri büküktür, bacakları da ayrıktır. Çok yoksulluk çektiklerinden olsa gerek doymak bilmez bir açgözlülükle hareket ederler. Kendilerini kurtarmayı çok iyi bilirler. Kurnaz ve iş bitirici olabilirler. Ancak cahildirler ve konuşurken akrobasiye dönüşen el kol hareketlerinin yanı sıra osurup geğirerek kaba komediyle izleyicinin ilgisini çekmektedirler.

Zanni kavramı zaman içinde karakteristik özelliklerinin baskınlığına göre ikiye bölünmüş farklı tiplerin ortaya çıkmasını sağlamıştır. Kurnaz yanı ön plana çıkan **Brighella**, **Fritellino**, **Beltrame** tiplemeleri birinci grubu, aptal yanı ön plana çıkan **Arlecchino**, **Pulcinella**, **Mazzettino** ve **Truffaldino** gibi tiplemeleri ikinci grubu oluşturmaktadır.

Farklı dillerde benzer isimlerle anılan **Arlecchino, Comedia dell'Arte**'nin en bilinen tiplerinden biridir. Kendisi zeki ancak saflık derecesinde aptallığı ön plana çıkan açgözlü bir uşaktır. Efendisi **Il Capitano**, **Il Dottore**'nin veya çoğunlukla **Pantalone** olur. Evli ve başka bir tiplemenin hizmetçisi olan **Columbina**'yla tutkulu ama sallantılı bir ilişkisi bulunmaktadır.

İlk ortaya çıkışı 16. yüzyıla dayanan **Arlecchino** sadık bir uşak olmakla birlikte dengesiz olarak tanımlanabilir. Dengesizdir çünkü sorunlar karşısında çok zekice davranabildiği gibi üzerinde oturduğu sandalyeyi arayabilecek kadar da aptallaşabilmektedir. Bu da izleyicinin ilgisini çekmekte ve onları güldürmekte her daim işe yaramaktadır.

Maskesi ilk zamanlar bütün başını kaplayan siyah bir çoraptan oluşurken zaman içinde yüzün yarısını kapatan bir biçime dönüşmüştür. Burnu biraz düzcedir. Başında genellikle tavşan veya tilki kuyruğu kürkünden beyaz keçe başlık bulunmaktadır. Kostümü yeşil, sarı, kırmızı ve kahverengi baklava desenlidir. Üzerinde bir ceket ve yamalı pantolonu bulunmaktadır. Aksesuar olarak yanında tokat çubuğu da denen bir tür spatula taşımaktadır.

Arlecchino, kukla ve tiyatro dışında da kullanılan bir tiplemedir. Palyaço ve soytarı yanıyla öne çıkarılarak iskambil kağıtlarında Joker olarak kullanılmıştır. Bunun başlıca sebebi tüm haşarılıklarına ve aptallıklarına rağmen sorunlar karşısında beklenmedik bir çözüm ortağı olmasıdır kanımca.

The Joker, Arlecchino, Gwynplaine…

Joker karakteri **ABD** çizgi roman ekolü **comics**in belki de en bilinen kötü adamıdır. Psikopattır, manyaktır, sosyopattır, bencildir, sadisttir, katildir, hırsızdır… Ancak **Batman**'le oluşturduğu tezat sayesinde de her daim popülerdir ve ilginç bir şekilde sevilmektedir. Ve belki de bunun başlıca sebebi kahramanların sunduğu mükemmel insan portresinin karşısında yer alarak kuralsız yaşamayı seçtiğinden olsa gerek okurların / (son dönemde) izleyicilerin kolaylıkla özdeşlik kurabilmesi bunda büyük rol oynamaktadır.

Burada bir parantez açarak **Batman**'le olan zıtlığa bakmakta yarar olacaktır: Bir kahraman olarak Batman kendisinden beklendiği üzere asildir, yardımseverdir, kanunların yanındadır. Ancak aydınlık, sevecen, sıcak, renkli, umut verici olmaktan uzaktır. Tam tersine karanlıktır, serttir, karamsardır, şiddet eğilimlidir, kapkaradır, ciddidir. **Joker** ise isminin anlamı olan şakacıya uymamaktadır. Evet, renkli, eğlenceli, sevecen, komiktir ama neticede kötü adamdır ve bunun örnek alınacak bir tarafı yoktur. Bu ikili yin yang gibi birbirlerini bütünlemektedirler. Aydınlık içinde karanlık, karanlık içinde aydınlık…

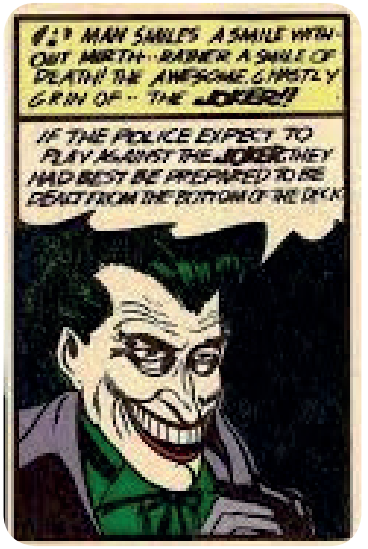
Ve işte bu **Joker** içinde **Batman** olsun olmasın her daim adından söz ettirecek bir çalışmanın başkahramanı olabilmektedir.

Ortaya çıkışı ise tartışmalı olmakla birlikte şu şekildedir: **DC Comics**'in baş kötülerinden olan Joker karakteri ilk olarak 1940 yılında **Batman**'in 1. sayısında **Jerry Robinson**, **Bill Finger** ve **Bob Kane** üçlüsü tarafından yaratıldı. Daha doğrusu **Jerry Robinson** bunu bu şekilde anlatırken **Bob Kane** "*elinde bir iskambil destesiyle yanımıza geldiği doğrudur ama yaratım sürecinde hiç yer almamıştır*" diyerek olayı farklı açıklamaktadır. **Arlecchino** veya başka bir soytarı temelli **Joker** kartının ilk işlevi burada devreye girmektedir.

O yaratım gününe dair anlatılar farklı da olsa ortak yön şudur: **Bob Kane** adı **Birdman** olan bir kahraman tasarlar. Kırmızı kıyafetli, domino maskeli, dev yarasa kanatlı bu tip yazar **Bill Finger**'in önerileriyle değişerek **Batman**'e dönüşür. İlk sayı için bir düşman arayışı varken de içeri **Jerry Robinson** gelir ve elindeki iskambil kartlarını gösterir. Bu kartların içinden çıkan **Joker** çok hoşa gider ve ilk düşman olarak onun kullanılmasına karar verilir. **Kane** ve **Finger**; daha sonra bahsedeceğim gibi, uzun uğraşlarla ortaya bildiğimiz karakteri çıkarırlar. İlk sayıda da bu yaratım sürecinin ip uçları çizilerek okurla paylaşılır. **Jerry Robinson** ise bu süreçte aktif rol aldığını söyleyerek yaratımda hakkı olduğunu iddia eder.

Bu arada yıllara yayılan maceralarda **Joker**'in kurgusal hikayesi sürekli değişim gösterse de ülkemizde ikinci kez; ama bu defa hakkı verilerek, basılan "**Killing Joke**" (**Güldüren Şaka**) kökenine dair en çok bilinenidir. Yazar **Alan Moore Joker**'i **Brian Bolland**'ın başarıyla kağıda aktardığı öyküde stand-up komedi yapmaya uğraşan ve asıl işi olan kimya mühendisliğinden ayrılmış biri olarak sunar okuyucuya. Parasızlık ve eşi **Jeannie**'nin hamileliği onu umutsuzluğa sürüklemiştir. Bu yüzden iki suçluyla anlaşır, tanınmamak için kafasına kırmızı bir fanus

takarak ayrıldığı fabrikayı soymaya karar verir. **Batman** işe karışınca kimyasal bir maddenin içine düşer ve bütün dengesizlikleriyle geri dönerek **Joker** olarak yeniden doğar.

Ancak kurgusal hikayesi bir yana Joker karakterinin bambaşka bir kökeni vardır: **Gwynplaine**!

İskambil kağıtlarının tasarım sürecine katılması, **Joker** kartının seçilmesinin ardından ikinci bir aşama gelir. Yazar **Bill Finger** sıkı bir sinema izleyicisi olarak hemen kitaplığına uzanır ve "*işte bizim **Joker**in yüzü bu olmalıdır*" der. Gösterdiği fotoğraf aktör **Conrad Veidt**'in canlandırdığı 1928'de sinemaya uyarlanan **Victor Hugo** romanı "**Gülen Adam**"ının **Gwynplaine** karakterine aittir.

Bugün pek hatırlanmasa da **Conrad Veidt** 1893 doğumlu alman oyuncudur. En bilinen rolleri bir **Das Cabinet des Dr. Caligari** (1920, **Expresyonist** sinemanın ilk örneği ve bir kült), **The Thief of Bagdad** (1940) ve **Casablanca** (1942) filmlerinde olmuştur.

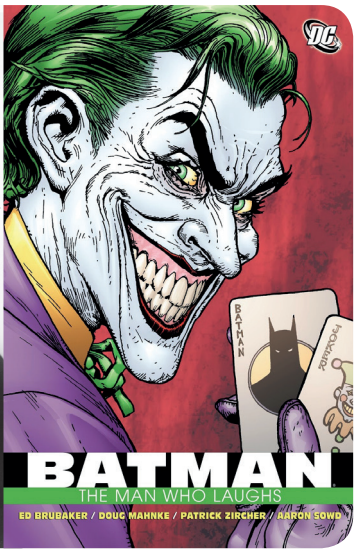
Gwynplain, büyük Fransız yazar **Victor Hugo**'nun 1869 yılında yayınlanan ve maalesef dilimize tercüme edilmemiş olan "**L'Homme qui rit**" (**Gülen Adam**) romanının baş kahramanıdır. Romantik – Melodram türündeki bu romanın hikayesi şöyledir:

İngiltere Kralı **II. James** asillerden birinin "demir bakire" ile idamına hükmeder. Asilin oğlu olan **Gwynplain**'in de yüzünde aptal bir gülümseme kalması için bir tür ameliyata alınmasını emreder. Bu şekilde oğul ömrü boyunca babasının aptallığına gülecektir.

Babasını, servetini, evini ve yüzünü kaybeden genç **Gwynplaine** suratına kazınmış gülümsemeyle yollara düşer. Yolda **Dea** adlı kör bir kız rastlar ve onu yanına alır. İki öksüzü **Ursus** adlı biri yanına alır ve büyütür. **Gwynplaine** daha sonra **Dea**'ya aşık olduğunu fark eder. Ancak çirkinliğinden dolayı ona açılamaz. Bu sırada olan olur ve Kraliçe **Anne**'in soytarısı **Gwynplain**'in kim olduğunu öğrenir. Bu babasının mirasına konabilmesi için bir fırsat doğurur. Ancak kraliçenin emri uyarınca Düşes **Josiana** ile evlenmesi gerekmektedir.

Gwynplaine bu emre uymaz ve düğün günü kaçar. Arkadaşlarının yanına dönen kahraman onlarla bir gemiye biner İngiltere'yi terk etmek üzere denize açılır. **Dea** da ona aşıktır ve ona hiç söyleyememiştir. Aşklarını dile getirirler. Ama **Dea** bu yolculuk sırasında ölür. Bunu duyan **Gwynplaine** kendini denize atar, boğularak ölür.

Bu roman, 1928 yılında Alman **expresyonist Paul Leni** tarafından Amerikan tarzı sessiz sinemaya uyarlanır. Filmin romandan başlıca ve tek farkı finalinin ölümle değil yolculukla bitiyor olmasıdır. Bu arada değinmeden geçmek olmaz filmin **Dea** karakterini **canlandıran Mary Philbin o dönemde çekilen "Operadaki Hayalet", "Güzel** ve Çirkin" filmlerinde oynamıştır ve o dönem sessiz sinema filmlerinin aranılan oyuncusudur.

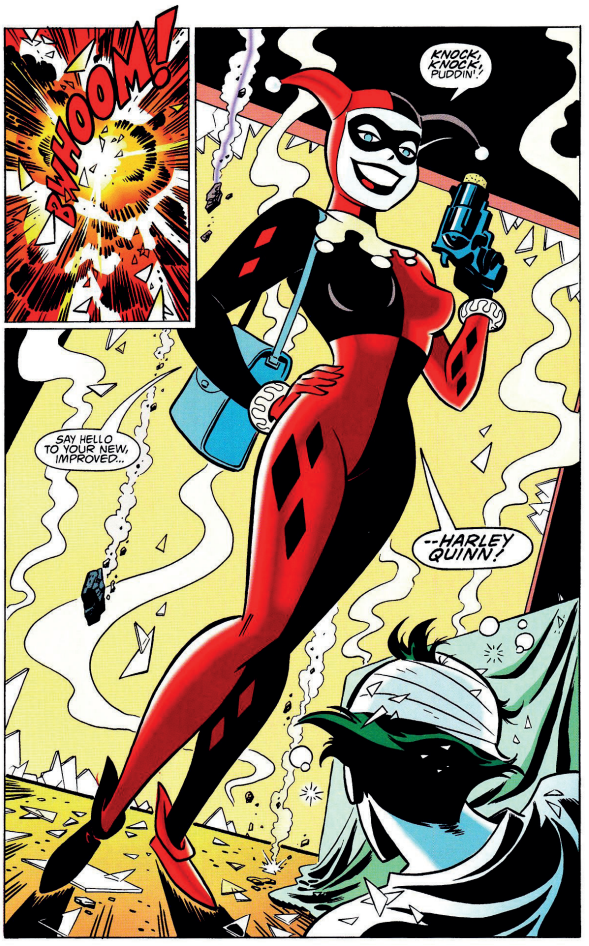

İskambil kağıdındaki Jokerden Gwynplaine kolajlı çizgi roman karakteri Joker'e evrim süreci artık efsaneleşmiş bir yaratım örneğidir.

DC Comics 2005 yılında basılan bir grafik romanın kapağında buna yeniden gönderme yapılmıştır. **The Man Who Laughts** (**Gülen Adam**) adını taşıyan grafik romanın yazarı **Ed Brubaker,** çizeri **Dough Mahnke**'dir ve kapak ilk maceranın ilk sayfasına gönderme yaparken tek başına koskoca bir tarihsel süreci özetlemektedir.

Kendi içinde bu yaratım süreci son derece heyecan verici olsa da izini sürdüğümüz **Arlecchino**'nun işinin henüz bitmediğini belirtmek isterim. **Arlecchino**, **Arlekin** veya daha çok bilinen adıyla **Harlequin** yine aynı yaratım zincirinin bir parçası olarak karşımıza çıkıyor, birçok

karakterin yaratılmasında ilham kaynağı oluyor ama en sonuncusuyla adını çizgi roman tarihine altın harflerle yazdırıyor: **Harley Quinn**.

Harlequin'den Harley Quin'e Uzanan Bir Yaratım Serüveni

ABD **comics** ekolü nasıl ki dünyanın tüm kültürel unsurlarını babasının malı gibi kullanıyorsa hakkı kendisinde bulunan karakterleri de dönüştürerek, kaybetmeyerek, çağa uydurarak tekrar tekrar kullanma becerisi sergiliyor.

Açıkçası tekrarlamakta fayda görüyorum, Joker karakterine ilham veren iskambil kağıdındaki çizim **Arlecchino** mudur yoksa herhangi bir soytarı imgesi midir bilinmiyor. Nedense **Bob Kane**'in çizdiğinin ötesinde bir şey açıklanmamış. Ancak bu yaratım sürecinin izini sürmeye devam ettiğimizde karşımıza çıkan bir **comics** karakteri ister istemez arada karşı konulmaz bir bağlantı olduğu kanısını güçlendiriyor. Sanki yeni karakterin yaratıcısı geriye doğru araştırma yaparken işin kökenine kadar uzanarak **Harlequin**'in adını kullanarak saygı duruşunda bulunmuş gibidir.

Söz konusu karakterin adı **Harley Quinn**'dir. **Joker**'e sırılsıklam aşık bu kadın karakter sado-mazo bir ilişki çerçevesinde koşulsuz olarak onun peşinde dolanmıştır. Bu da akla bir bakıma **Commedia dell'Arte**'deki **Arlecchino** – **Columbina** aşkını getirmektedir. Ancak benzerlikler bunlarla sınırlı değildir. **Harley Quinn**'in ilk kostümü bedene oturan kırmızı – siyah baklava desenli tayt şeklindedir ve kafasında **Bob Kane**'in çizdiğine benzer bir soytarı başlığı bulunmaktadır. Daha sonra günün modasına göre bu kostüm büyük değişiklikler geçirmiştir. Bu arada eklemek gerekir, karakterin sıklıkla kullandığı beyzbol sopasıyla dev balyozu Arlecchino'nun spatulasına gönderme gibidir.

Ancak **Harlequin**'den ilham alınarak yaratılan karakterler sadece bu ikisi değildir. Özellikle **Harley Quinn**'e gelesiye kadar 50 yıllık bir **DC Comics** külliyatına, öncülü olan diğer kadın kahramanlar kimlerdi onlara bakmamız gerekir.

Molly Mayne – İlk **Green Lantern** kahramanı **Alan Scott**'un düşmanı olarak 1940 yılında ortaya çıkan ilk **Harleqin**'dir.

Renkli kostümü, palyaçovari desenleri ve ilginç silah/oyuncakları vardır. Özellikle elindeki mandolin ve uzayan sapı kendisiyle özdeşleşmiş silahı olma özelliği taşımaktadır. Küçük suçlara bulaşan **Molly** zaman içinde **Alan Scott**'a aşık olduğunu fark etse de karşılık bulamaz ve hükumetle anlaşma yaparak emekliye ayrılır. Yıllar sonra ilk kocasını kaybettiği yıllarda ise **Scott** hislerinin farkına varınca ona ulaşır, evlenirler. **Underworld** kısa dizisinde şeytan **Neron**'la anlaşarak ruhu karşılığında gençlik ve güç elde eden **Molly** daha sonra eşi tarafından kurtarılmıştır. Bu hikayede sonsuza kadar genç kalabilecek olan **Alan Scott**'un bundan vazgeçtiği ve yaşlandığı görülür.

Duela Dent – İsminden de anlaşılacağı üzere bu kadın

karakter aslında **Two-Face** adıyla bilinen kötü adam **Harvey Dent**'in gerçek kızıdır ama **Joker'in Kızı** kod adıyla tanınmaktadır. **Teen Titans** grubuna katılınca ise adı **Harlequin** olarak değiştirilmiştir. **Countdown** öyküsünde öldürülmeden önce **Teen Titans**'a ihanet etmişliği de bulunan **Duela**'nın diğer alternatif evrenler hikayelerinde versiyonları bulunmaktadır. İlk olarak **Batman Family** çizgi roman dizisinin altıncı sayısında ortaya çıkmıştır.

Marcie Cooper – Infinity INC. adlı süper kahraman topluluğu hikayelerinde karşımıza çıkan bu **Harlequin** örneği **Manhunter** adlı organizasyonun ajanıdır. Topluluğa sızmak için didinen kızcağız dünyaya saldırı başladığında ilk **Harlequin**'den çaldığı aletleri kullanarak saldırıya içeriden katılmıştır. Yazar-editör **Roy Thomas** onun öldürülmediğini açıklasa da 1988 yılından bu yana görülmemiştir.

Bilinmeyen Harlequin: Green Lantern Quarterly 5. sayısında ortaya çıkan ve kaybolan birisi. İki sayılığına başa bela olmuş hepi topu o kadar.

Harley Quinn - Harley Quin'in çizgi dünyasına katılımı 1992 yılında gerçekleşmiştir. **Batman-The Animated Series** çizgi film dizisinde ortaya çıkan **Harley Quin, Paul Dini - Bruce Timm** yaratısıdır. Veya uyarlaması. Çizgi romanda ise ancak 1993 yılında **The Batman Adventures** 12. sayısında yer verilmiştir kendisine. Sonra da kendi serisine kavuşacağı ilginç bir grafik izlemiştir.

Asıl adı **Dr. Harleen Frances Quinzel** olan karakter **Arkham** (akıl) hastanesindeki bir doktor olarak çizgi dünyaya atılır. Genç ve idealist olan doktorun kafayı sıyırması ve **Joker**'e aşık olmasının ardından kendine yakıştırdığı kostümle **Batman**'in düşmanı oluşu kısaca özetlenebilecek kurgusal yaşam öyküsüdür. İlk başlarda sadece sado-mazo aşkıyla ve basit suçlarıyla bilinen karakter eğitimli bir jimnastikçidir, çeşitli zehirlere karşı bağışıklığı vardır ve çeşitli silahlar kullanmaktadır. Tıpkı **Joker** gibi o da gamsızlığı, başına buyrukluğu, sınırsızlığı, aşırılıkları sebebiyle gençliğin popüler (anti) kahramanına dönüşmüştür.

Tarihte Uzun Bir Yolculuk

16. yüz yıldan bugüne taşınan bir isim, iskambil kartları, bir roman, bir **comics** karakteri ve **Harley Quin** efsanesi.

Tiyatronun eğlenceli bir uşak tiplemesinin çizgi romanın popüler kahramanlarına dönüşümün özel bir örneği **Arlecchino** (**Harlequin**)… Bu yolculuk burada sona erer mi bilinmez ama çizgi roman endüstrisi üretmeye devam ettikçe yeni çeşitlemelerin geleceğini rahatlıkla söyleyebiliriz.

ASMALI SAHNE İLE...

ERBİL GÖKTAŞ

Fotoğraf: Muharrem Uğurlu - Petek Kırboğa

Bu Koltuk Senin

Alternatif ve bağımsız bir sahne olarak sanat üretmeye devam eden Asmalı Sahne

seyircilerine " Bu koltuk senin" diyerek ne anlatmak istiyor?

2014'ten beri Şişhane'de üretimine devam eden Asmalı Sahne özgün söylemler ile

çalışmalarına devam ediyor. Pandemi sebebi ile zor bir sürece giren sahnenin kurucu

ortakları Petek Kırboğa ve Muharrem Uğurlu tiyatro severleri desteğe çağırıyor.

Muharrem Uğurlu

Tiyatro Kooperatifi'nin yönetim kurulundasınız çalışmalarınızdan bahseder misiniz?

Mayıs 2018›de 13 kurucu toplam 32 ortakla kurulan, Tiyatro Kooperatifi şu an 62 ortaklı dev bir yapı halini almış bulunmakta. Kuruluş amaçlarımıza gelirsek; özel tiyatrolarımızın sürdürülebilirliği, yasal mevzuat eksikliklerine yönelik kamu kurum ve kuruluşları ile iş birliği yaparak eksikliklerin giderilmesine sağlamak diyebiliriz. Bu çalışmaların yanı sıra özel tiyatroların kaynak yaratabilecek profesyonel yönetim anlayışına yönelik akademik çalışmalar yapması. Yaşadığımız salgın nedeniyle önceliğimiz değişmiş oldu. Tiyatrolarımızın varlığını tehdit eden bu ekonomik yıkımın en aza indirgenmesi gerekiyor. Dayanışma ile bu zor dönemi atlatmamız büyük önem taşıyor. Tiyatro Kooperatifi çalışmalarımızı

gönüllülük esasına dayalı olarak hiç bir maddi beklenti olmaksızın, gece gündüz çalışarak gerçekleştiriyoruz. Bunun için hem kamu hem özel sektörle yaptığımız çalışmalarımızın bir kısmı olumlu sonuç da verdi ama hala kamu ile bu konuda ciddi bir mesai içindeyiz.

Tiyatro Kooperatifi Kültür ve Turizm Bakanlığı ile aynı masaya oturduğunda neler talep etti?

Bakanlıkla sadece tiyatro kooperatifi değil, alanda örgütlü, dernek, vakıf ve birlikler de masaya oturdu. Temelde hepimizin talepleri ortaktı. Tiyatro biletlerinden vergilerin yeniden düzenlenmesi, özel tiyatrolara hibe desteği sağlanması, yasal mevzuat, yönetmeliklerdeki ilgili eksikliklerin giderilmesi ve şeffaf bir destek yönetmeliği yapılarak tiyatro emekçilerine maddi destek sağlanması, vergi, stopaj, SGK prim ödemeleri konusunda kolaylık sağlanması.

Toplantı sonrası nasıl gelişmeler oldu?

Örneğin Tiyatro bileti üzerindeki verginin yüzde 8'den yüzde 1'e düşürülmesi, stopajın yüzde 20'den yüzde 10'a düşürülmesi Tiyatro Kooperatifi'nin Bakanlıkla 14 Mart'tan beri yaptığı ve halen de iletişimi devam ettirdiği o toplantıların bir sonucu. Tabii bu sonuçların yeterli olmadığını düşünüyoruz. Sekiz aydır sahnelerini açamayan ve sizin de gördüğünüz gibi sahnelerini kapatmaya başlayan birçok tiyatro var. Eğer böyle devam ederse kapanmalar daha da artacak, bu yüzden hem sahnelerin hem gezici tiyatroların hem de tiyatro çalışanlarının büyük desteklere ve acil çözümlere ihtiyacı var.

Yönetmek mi oynamak mı sizi daha çok heyecanlandırıyor?

Ben, kendimi oynarken unutuyor, yönetirken yaşıyor, olarak nitelendiriyorum.

Oynamak oyuncuyu bireysel olarak mutlu ederken yönetmek bir takım olarak düşünmeni ve "biz" olabilmenin önemini öğretiyor, o yüzden her ikisinin de tatmini çok değerli. Yine de oynamanın mutluluğunu hiçbir şeye değişmem.

Pandemi sahnenizi nasıl etkiledi?

Sahnemiz kapanmakla yüz yüze şu an. Sekiz aydır tek bir kuruş geliri olmayan bu sahne birçok tiyatro topluluğunun ilk oyun oynadığı yeni mezun birçok oyuncunun ilk evi oldu. Bugün çok zor durumdayız, ayakta kalabilmek adına herkesin özellikle kamunun desteğine ihtiyaç duyuyoruz. Aksi Takdirde Beyoğlu›nun az olan kültür mekanlarından birisi olan Asmalı Sahne de kültür hayatından çekilmek zorunda kalabilir.

Bu süreci atlatmak için nasıl bir kampanya ile ilerleyeceksiniz?

Kasım itibarıyla; Asmalı Sahne koltuklarının asıl sahiplerine "Bu Koltuk Senin" kampanyası ile destek talebinde bulunacak. Seyircimizi ve tüm sanat dostlarına "Gelecek için lütfen bu koltukları boş bırakmayın." diyerek kampanyamıza desteğe çağırıyoruz.

Bu desteği nereden verebilirler?

Bu desteğe www.tiyatrolar.com.tr üzerinden «Bu Koltuk Senin « afişi altında uygun destek miktarını seçerek koltuk satın alarak gerçekleştirebilirler. Bu sayede bu dönemi atlatıp Beyoğlu'nun ve İstanbul'un kültür sanat yaşamına pozitif katkılar sunmaya, birçok tiyatro ekibine,

oyuncusuna ev sahipliği yapmaya devam edebileceğiz.

O yüzden diyoruz ki "Gelecek için lütfen bu koltukları boş bırakmayın çünkü bu koltuk sizin."

Sahnede ne gibi önlemler aldınız?

Sahnemiz sık aralıklarla dezenfekte ediliyor. Koltuk kapasitemizi yarıya düşürdük

Sahnemizin belli noktalarında el dezenfektanları yer alıyor. Sosyal mesafe kuralları çerçevesinde aralıklı olarak salona giriş sağlanıyor. Kapalı mekan etkinliklerimizin tamamı tek perde olarak gerçekleşiyor.

Petek Kırboğa

Sezonu açabildiniz mi?

Az etkinlikle de olsa evet açtık. Bizim sahnemiz Şişhane'de, binamızın arka tarafındaki açık alanda Sır adlı bir etkinlikle sezonu açtık. Bu etkinlikte Muharrem Uğurlu şiir ve hikaye anlatırken, Besteci ve Çellist Gülşah Erol ona eşlik etti. Çok beğenilen bu etkinliği yapmaya devam edeceğiz bir sonraki 8 Kasım 17'de gerçekleşecek. Kapalı alandaki ilk oyunu da Tiyarto Mig Beyaz Geceler ile gerçekleştirdi. Biz kendi oyunumuz Ah Yalan Dünya'yı da yarı kapasite ile sahneleyeceğiz.

Ah Yalan Dünya oyununuzdan bahseder misiniz?

Ah Yalan Dünya oyunu bizi türkülerin gerçek hikayeleri ile tanıştırıyor. Engin Akpınar, Nurseli Tırışkan Akpınar'ın oynadığı oyuna bağlaması ile Aydın Yıldız eşlik ediyor. Seyircinin kendini tutamayıp türkülere eşlik ettiği özel bir proje oldu.

Sezona yeni bir oyun çalışıyorsunuz bahseder misiniz?

Evet, Anna Moench adlı Amerikalı bir yazarın, Anneler adlı oyunu. Bir kadın olarak üzerine çok düşündüğüm annelik meselesini sahneye taşımak uzun zamandır aklımdaydı. New York'ta izlediğim bu oyun beni çok heyecanlandırdı. Çocuklarımıza en iyisini vermek istiyoruz ama onlar için en iyi olan ne? En iyisini verecekken onlara zarar mı veriyoruz? Bu sorunun cevabını arayacağız.

Ekipte kimler var?

Ben yönetiyorum, kadroda Şeyda Terzioğlu, Didem Ellialtı, Barış Üstün ve yine daha küçük bir rolle ben de varım.

New York'ta tiyatro ile ilgili neler yaptınız?

Mümkün olduğunca çok oyun izledim. Barrow Group'ta oyunculuk eğitimi, HB Studio'da ve Theatre for New Audience'da yönetmenlik atölyelerine katıldım.

Sahnenizin sanat yönetimi nasıl bir yol izliyor?

Biz ülkemizde ilk kez oynanacak çağdaş metinlerin peşindeyiz. Araştırıyoruz okuyoruz, izliyoruz. Bu çalışmanın yanı sıra yerli metinleri sahnelemeye çalışıyoruz. Broadway'dan uyarlanan Sahibe, bilinen yazar Hristo Boytchev'in Albay Kuş eserinin kadın versiyonu, İphigenia Türkiye›de ilk defa sahnemizde oynandı, Anneler de öyle olacak. Ah Yalan Dünya, Köpek oyunları yerli metin olarak ilk kez sahnemiz tarafından sergilenen oyunlar oldular. Genç ekiplere de her zaman kapımız açık. Onlardan oynayacakları yer konusunda sıkıntı çektiklerini hep duyuyoruz.

Kampanyanız için neler söylersiniz?

Bu koltuk senin kampanyası, özgün söylemi olan sahnemizin yoluna devam etmesi için büyük önem taşıyor. Bu sahneye beş vakitle gelerek performans sergileyen arkadaşlarımız var, sanatın bağımsız alanlara ihtiyacı var. Sahnemizden bir hatıra bileti alarak bizi yaşatacak tüm sanatseverleri de güzel günlerde yüz yüze görmeyi diliyoruz. www.tiyatrolar.com.tr'de herkes kendi bütçesine göre destek olabilir. Bana mı ihtiyaçları var demeyin, evet size ihtiyacımız var.

İBB ŞEHİR TİYATROLARI'NIN YENİ OYUNU "MELEK" SEYİRCİYLE BULUŞTU

İstanbul Büyükşehir Belediyesi Şehir Tiyatroları **Rüstem Ertuğ Altınay**'ın yazdığı **Jale Karabekir**'in yönettiği **Melek** adlı oyunu seyirciyle buluşturdu. Oyun, 13 Ekim 2020 Salı günü saat 20.30'da Harbiye Muhsin Ertuğrul Sahnesi'nde ilk gösterimini yaptı. Seyircilerin beğenisini kazanan oyun ayakta alkışlandı.

Oyun Konusu:

"Melek," aralarında Ayşe Opereti'nin de bulunduğu pek çok ünlü operetin bestecisi Muhlis Sabahattin Ezgi'nin kızı, dönemin nadide kadın bestekârlarından Neveser Kökdeş'in yeğeni, ülkemizi temsil eden dünya güzeli Keriman Halis Ece'nin kuzini, dublaj kralı Ferdi Tayfur'un eşi, tiyatro tarihimizin değerli isimlerinden Gülriz Sururi'nin de annesi, Süreyya Opereti'nin primadonnası Suzan Lütfullah'ın en yakın arkadaşı Melek Kobra'nın hayatını tiyatro sahnesine taşıyor. 24 yıllık kısa yaşamında Sabahattin, Ezgi, Tayfur, Kobra olmak üzere dört farklı soyadı kullanan Melek, şimdi bir hastane odasına sığan hayatını; Afife Jale, Cahide Sonku gibi kendisinin de aktristleri arasında yer aldığı Darülbedayi sahnesinden bizimle paylaşıyor.

Oyunda **Yeşim Koçak** rol alıyor.

Oyun, 15, 17, 20, 22, 24, 27, 29, 31 Ekim 2020 tarihlerinde Harbiye Muhsin Ertuğrul Sahnesi'nde.

İyi seyirler…

Sahnelerimizde Aldığımız Covid-19 Tedbirleri

İBB Şehir Tiyatroları COVID-19 tedbirleri kapsamında Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın 23.06.2020 tarihinde yayınladığı genelgeye uygun olarak gereken önlemleri aldı. Kontrollü normalleştirme süreci için tiyatro salonları yeniden düzenlendi, sahnelenecek oyunlar yeni şartlara göre yeniden seçildi.

Oturma düzeni 1 dolu 1 boş olacak şekilde %50 doluluk olacak şekilde planlandı.

Maskesiz izleyicilerin salonda bulunmasına izin verilmeyecek.

Fuayelere her 4 metrekareye 1 kişi olacak şekilde, belirli sayıda seyirci kabul edilecek.

Salonların klima sistemi yeni şartlara uygun şekilde yüzde 100 temiz havayla çalışacak şekilde ayarlandı.

Salon girişlerinde ateş ölçümü yapılacak, dezenfektan bulundurulacak.

Fuayede beklemeyi ve kalabalık oluşumunu azaltmak için salon kapıları daha erken açılacak. Seyircilerimizin kademeli bir şekilde salona giriş yapmalarını sağlayacağız. Oyun sonrası çıkışta yığılma olmaması için acil çıkış kapıları da açılacak, izleyicilerimizin binalarımızdan çıkışları daha hızlı gerçekleştirilecek.

Oyundan 1 gün sonra, gerek seyircilerimizin gerekse sanatçı ve teknik ekipte görevli tüm çalışma arkadaşlarımızın kullandıkları alanlarda detaylı temizlik çalışması yapılacak ve dezenfekte makinesi ile dezenfeksiyon işlemi gerçekleştirilecek. Böylelikle bir sonraki seans için sahneye gelecek izleyicilerimize hijyenik bir ortam sağlamış olacağız.

2020 YILININ YAZ MEVSİMİNDE BURSA'DA TİYATRO

UĞUR OZAN ÖZEN

2019 yılının Ekim ayında Türk Tiyatrosu'nun en iyi sezonlarından birinin başladığı söyleniyor, bunun nedeni olarak da yeni açılan tiyatrolar gösteriliyordu. Hiç kimse tiyatrolarda kaç kişi çalışıyor, kaçı sigortalı, ne kadar maaş alıyor diye sormadı. Varsa yoksa oyun sayısı. Yazarların ve çevirmenlerin kazançları kimsenin aklına gelmedi. Bu kadar çok tiyatro varken neden tiyatro dergisi sayısının ve dahası tiyatroyla ilgili internet sitelerinde düzenli olarak yazı yazan kişi sayısının artmadığından söz edilmedi.

Salgın başladı. Tiyatrolarda oyun sahnelenmesi yasaklandı.

Sonrası yalnızlık.

Temmuz ayında tiyatrolar yeniden açıldı. Böyle açıldı diye yazınca açılmadı tabii. Önce nasıl olacak diye tartışıldı. Koltukların arasında mesafe olacak, seyirci sayısı azalacak dendi. Giderler nasıl ödenecek diye sorulduğu zaman ise herkes sustu.

Bursa Devlet Tiyatrosu

Bursa'da yeni normale uyum sağlayan ilk tiyatro, Bursa Devlet Tiyatrosu oldu. İlk kez Kültürpark Açık Hava Tiyatrosu'nda oyun sahneledi. 18-19-20-21 Temmuz'da sahnelenecek olan *Keşanlı Ali Destanı* oyununun biletleri satışa çıktığında önler 35, arkalar 20 liraydı. Biletler satılmayınca tam 35, indirimli 20 lira oldu. 19 Temmuz akşamı tiyatroya gittiğimde seyirci olarak 200-250 kişinin olduğunu görünce çok şaşırdım. 23-24-25-26 Temmuz'da *Akide Şekeri* oyunu sahnelendi. 24 Temmuz akşamı oyunu seyrettim. Bursa Devlet Tiyatrosu oyunlarının ilgi görmemesi herkesi şaşırttı. Bu durumun birkaç sebebi var. 60 yaş üstü olanlar virüse yakalanmaktan korktuğu için tiyatrodan uzak duruyor. Üniversite öğrencileri memleketlerine gitti. Ortaokul ve lise öğrencileri tatil psikolojisinde olduğu için gelmedi. Bursa Devlet Tiyatrosu'nun seyirci sayısını yükselten en büyük etken olan toplu bilet satışı da salgın nedeniyle zayıf kalınca iki oyun beklenen ilgiyi görmedi. Ancak Bursa

için önemli bir başlangıç oldu. Bursa Devlet Tiyatrosu önümüzdeki yıldan itibaren iki üç oyunu yazın sahnelemenin yanı sıra, Açık Hava Tiyatrosu'nda prömiyer yapmaya başladığı zaman Bursa'da yeni bir tiyatro kültürü ortaya çıkacaktır.

Bursa Şehir Tiyatrosu

Bursa'daki üç ödenekli tiyatro arasında, Kültürpark Açıkhava Tiyatrosu'nda oyun sahneleyen ilk tiyatro olan Bursa Şehir Tiyatrosu (2017 yılının Ramazan ayında, Çırçır Sefası ve Çemberimde Gül Oya oyunları), 2020 yılının yaz mevsiminde, mahallelerde *Eskici Abdi* ortaoyununu sahnelemiştir.

Nilüfer Belediyesi Kent Tiyatrosu

Nilüfer Belediyesi Kent Tiyatrosu, Temmuz ve Ağustos ayı boyunca önce Ekim Sanat ile işbirliği yaparak *Yeşil Kadın ve Papağan* adlı çocuk oyununu haftanın bir günü Balat Atatürk Ormanı İzci Evi'nde, bir günde ilçenin köylerinde ücretsiz olarak sahneledi. Nilüfer Kent Tiyatrosu Aziz Nesin'in öykülerinden oyunlaştırılan Şimdi Soruyorlar Bana Aziz Bu Hikâyeler Nereden oyunu ilçenin mahallelerinde sahnelendi. 26 Ağustos 2020'de Nilüfer Belediye binasının önünde sahnelenince fırsatı kaçırmadım. Oyunla ilgili düşüncem genel olarak olumlu. Oyunda Zeynep Çelik Küreş, Oğuzhan Ayaz ve Batuhan Pamukçu ön plana çıktı. Ahmet Bey ve Ahlak adlı hikâyeleri Levent Üzümcü-İzmir Halk Tiyatrosu da oynamıştı. Nilüfer Kent Tiyatrosu'nun "ünlü olmayan oyuncuları" hikâyeleri daha anlaşılır şekilde anlattı. Oyunun tek perde, 65 dakika olmasını salgın koşullarına bağlıyorum. Oyunun ikinci perdeye ve dekor kullanılarak sahnelenmesine

ihtiyaç var.

Nilüfer Belediyesi Kent Tiyatrosu'nun organizasyonuyla Bursa dışındaki birçok özel tiyatro Balat Atatürk Ormanı'na oyun sahneledi. Biletler 20-15 liraydı. Tiyatro yönetiminin sadece dört oyunu getirmesi hayal kırıklığı yarattı. Daha fazla tiyatroyla anlaşmasını bekliyordum.25 Temmuz'da Tiyatro Ops'un sahnelediği Übü Hep Übü oyununu seyrettim.12 Ağustos'ta Reha Özcan'ın tek başına rol aldığı *Bir Garip Orhan Veli* oyununu seyrettim. 19 Ağustos'ta Levent Üzümcü-İzmir Halk Tiyatrosu'nun sahnelediği *Aziz Nesin Kabare* sahnelendi. Aziz Nesin'in bitmek tükenmeyen öykü zenginliğinden yola çıkılmış. İşin içine kabarenin katılması farklı bir anlatım katıyor. 29 Ağustos akşamı Sumru Yavrucuk'un tek kişilik oyunu *Shırley Valentıne*'i seyrettim. Sumru Yavrucuk'un insanı şaşkına çevirecek kadar iyi oyunculuğuna diyecek bir sözüm yok. Sadece rolüne odaklanmıyor, seyircinin gözünden kendine bakıp oynuyor. Shırley'in hayatını değiştirmeye karar vermesini, hayırsız eşinden, kifayetsiz kızından çektiklerini anlatıyor. Kendini hayatın akışına bırakıyor. Hikâyede seyirciyi çok fazla şaşırtacak bir şey yok. Kadınlar benzerini gündelik hayatta yaşıyor. Shırley Valentıne rolündeki oyuncu çok iyi olmalı ki, gündelik hayattaki ayrıntıları ortaya çıkarabilsin. Bursa'da bu rolde oynayabilecek bir kişi var: Neriman Uğur.

Açık Hava Tiyatro Günleri

Haziran ayında Güney Marmara Tiyatro Kooperatifi kurulmuştu. Kooperatif ve Bursa Kültür, Sanat ve Turizm Vakfı'nın ortaklığıyla Bursa Açıkhava Tiyatro Günleri düzenlendi.Biletler 80-60-40 lira, program şöyleydi: 18 Ağustos'ta *Biraderler Cabaret* (29 Ağustos'a ertelendi, sonra iptal edildi), 19 Ağustos'ta *Tartuffe* (Önce 30 Ağustos'a, sonra 6 Eylül'e ertelendi ve iptal edildi), 20 Ağustos'ta *Benimle Delirir Misin?* (Önce 31 Ağustos'a, sonrasında 5 Eylül'e ertelendi), 21 Ağustos'ta *Süt Kardeşler,* 23 Ağustos'ta *Ağustos Böceği ve Karınca Orman Orkestrası* (çocuk oyunu), 24 Ağustos'ta Çocuk Oyuncağı (Çocuk Oyunu), 25 Ağustos'ta *Hayalet Kumpanya* (iptal edildi), 26 Ağustos'ta *Cimri* (4 Eylül'e ertelendi, sonra iptal edildi),

27 Ağustos'ta *Kürklü Venüs* (iptal edildi), 28 Ağustos'ta *Bir Baba Hamlet* (iptal edildi). Oyunlar 21.00'da sahneleniyor. 15 Ağustos'ta Karagöz Müzesi'nde 14.00'de Karagöz Gölge Oyunu sahnelenecek (22 Ağustos'a erteledi).

Tiyatro Günleri kapsamında sahnelenen tek oyun Süheyl&Behzat Uygur Tiyatrosu'nun sahnelediği *Süt Kardeşler* oldu. 500-600 seyirci vardı (2000 bilet satışa çıkmıştı).Tiyatro eksik malzemeyle geldiği için dekorları sadece orta bloktaki seyircinin görebileceği şekilde hazırlamış. Kenarlardaki seyirci ortaya toplanınca bu sefer sosyal mesafe kalktı.

Tiyatro Günleri'ndeki problemin ilk sebebi kooperatif ile vakfın arasında yapılan ortaklıktır. Yüzde 50-50. Gider yükü kooperatifin üzerinde olacak. Böyle bir anlaşmanın tiyatrolara hiçbir yararı yoktur. Vakıf sponsor olmalıydı. Böylece gider yükü kooperatifin üzerinde alınır, bilet fiyatları düşer (40-20 lira kadar), oyunlar iptal olmazdı. İkinci sebep ise programın yanlış yapılmasıdır. İlk oyunu Süheyl&Behzat Uygur Tiyatrosu sahnelemeliydi. Biraderler Kabaret tiyatro günlerinin son oyunu olmalıydı. Ağustos ayında iki çocuk oyununun sahnelenmesi yanlıştı. Bursa'da az sayıda seyircisi olan Kumbaracı 50 (Hayalet Kumpanya) ve Yolcu Tiyatro'nun (Kürklü Venüs) Açık Hava Tiyatrosu'nda 80-60-40 liraya seyirci çekebileceğini düşünmek yine yanlıştı. Üçüncü sebep ise tanıtım ve bilet satışı için iki-dört haftalık bir sürenin olmamasıydı.

Organizasyonu yapanlar tiyatro günlerinin neden iptal edildiğiyle ilgili şu açıklamayı yaptı: *"Kültür Bakanlığı Kültür ve Sanat Tesislerinde Kontrollü Normalleşme Süreci Genelgesi doğrultusunda uygun salon kapasitesi sağlanmasına rağmen günümüz pandemi koşulları sebebiyle, vatandaşlarımız oyunlara yeterli ilgiyi göstermemesinden dolayı Bursa Tiyatro Günleri Etkinliği iptal edilmiştir."*

Son söz: 1995-1996 yıllarında Kültür Bakanı olarak görev yapan Fikri Sağlar, Bursa'da Balkan Ülkeleri Tiyatro Şenliği ve Uluslararası Açıkhava Tiyatrosu Festivali'nin 1997 yılında yapılacağını söyler. Bakanlığın yayımladığı Devlet Tiyatroları tanıtım broşüründe yeni projeler başlığı altında festivallerin yapılacağı belirtilir. Ancak festivallerin yapılacağından ne Bursa Devlet Tiyatrosu Müdürü Bora Özkula'nın ne de İl Kültür Müdürü Bedri Yalman'ın haberi vardır. Bursa Kültür, Sanat ve Turizm Vakfı'nın dahi haberi yoktur. Vakıf, her yıl Ağustos ayında, Bursa Açıkhava Tiyatro Günleri'ni Bursa Açıkhava Tiyatro Festivali haline getirerek düzenleyebilir.

DAHİ YÖNETMENİMİZ LEVENT ULUKUT VE "PARAYA HAYIR" - "KUZU MAYDONOZ'UN MACERALARI" - "KİM BAY SCHMITT?" - "YILDIZLARIN ALTINDA" OYUNLARIN BİR BAKIŞ...

CAN MURAT YAŞAR ŞENGEL

13 Ekim 2020 tarihinde İzmir'deki birinci yılımı tamamladım. Daha önce de bir yıl boyunca Torbalı'da yaşadığım için iki yıldır Güzel İzmir'imin tiyatrolarını takip etmekteyim.Çok hızlı da bir giriş yaptım sanki yıllardır burada yaşıyormuşum gibi. Geldiğimden beri İzmir Devlet Tiyatrosu Müdürü'müz Levent Ulukut hakkında bir yazı yazmak istedim ama kısmet bu güneymiş. Geç olsun güç olmasın efendim.

Kendisinin yönettiği ve benim ilk izlediğim oyun "Paraya Hayır" oyunuydu. Flavia Coste'nin yazdığı ve İstanbul'dan da tanıdığım olan Can Kapyalı Üstadımızın Türkçe'mize kazandırdığı oyunda rolleri Levent Ulukut, Işın Karakan Yıldız, Güldeniz Türküstün Eltepe, ve de Ozan Yıldırım paylaşmışlardı.

Oyunun tanıtımında : "Dünyaya başka gözle bakmak için tek sebebimiz para mı olmalı? Hayallerimize, rüyalarımıza mı girmeli… Bizi tutsak mı etmeli? Mutluluğun ne olduğunu ya bilmiyoruz ya da bardağa dolu tarafından bakmayı beceremiyoruz. Peki ya ummadığımız an lotodan para çıkarsa… Mavi boş bir balon gibi uçuşur muyuz, yoksa felaketler bizi mi bulur?" yazmaktaydı.

Özkan Gezgin'in Yönetmen Yardımcılığı yaptığı oyunda, Dekor Tasarımı ve Kostüm Tasarımı Z. Yıldız Köse'ye aitti. Özellikle Dekor Tasarımı'nı muhteşem buldum, belki de eski bir özel tiyatro sahibi olarak biraz da kıskandım (İstanbul'da yaşarken Türkiye'min en uzun soluklu amatör tiyatrosu olan Tiyatro Caniko'nun sahibiydim. Yirmi dört yıllık süreci şu anda geçebilen bir tiyatro hala yok. Tek üzüntüm yirmi beşinci yılımı kutlayamamak. Şu anda Güzel İzmir'imin güzide tiyatrolarından Sahne Tozu Tiyatrosu kadrosunda "Canım Benim" oyununda rol almaktayım.) Işık Tasarımı Fuat Fırat ve Dans sorumlusu Meltem Yorulmaz'ı da kutluyorum.

Her birisi birbirinden kıymetli oyuncularımıza gelince: Güldeniz Türküstün Eltepe tek kelime ile muhteşemdi. Yeni Tiyatro Dergisi'nin şu anda okumakta olduğunuz elinizde bulunan sayısında diğer yazımda ("Cahide") kendisini uzun uzun anlatmaktayım. Burada çok fazla yazmayayım. Yolu dikensiz ve de başarılarla ve alkışlarla

dolu olsun. Diğer bir oyuncumuz Ozan Yıldırım tek kelime ile mükemmeldi. Kendisi ile şu ana kadar tanışmak ve bir kahve içmek "Honneur"üne erişemedim ama çok iyi dost olabileceğimize eminim. Çok az kişi de hissedebildiğim alnında ışığı hissedenlerden birisi de kendisi. Bir başka avantajı ise Dahi Yönetmeni'miz Levent Ulukut Beyefendi ile çalışma alışkanlığına sahip olması. Yazımın ilerleyen bölümlerindeki "Kim Bay Schmitt?" oyununda da aynı yönetmen ile çalışmakta. Kendisini tekrar tekrar kutluyorum. Dahi Yönetmenimiz Levent Ulukut oyunu bir oya gibi işlemiş ama oyunun baş rolünde de tek kelime ile muhteşemdi. Işın Karakan Yıldız ise ekip çalışmasının tüm gerekenlerini tiyatro sanatına saygısıyla birlikte yerine getiriyorlardı.

Bu oyunla ilgili hep geçmiş zaman kullanarak yazdım. Adı geçen oyunumuz 2018-2019 sezonunda bir sezon oynayabildi. Keşke devam edebilseydi. En az beş kez izlememe rağmen tadı damağımda kaldı. Emeği geçen herkesi kutluyorum.

Dahi Yönetmen'imizin izlediğim ikinci oyunu ise çocuk oyunu "Kuzu Maydanoz'un Maceraları". Bu oyunla ilgili olarak Yeni Tiyatro Dergisi Mayıs-Haziran-Temmuz 2020 sayısında Çocuk Tiyatroları'nı anlatırken yazmıştım. Burada tekrar etmeyeyim.

Değerli Yönetmenimizin dehasını gösterdiği bir başka oyun ise 28 Ocak 2020'de "Premiere" yapan "Kim Bay Schmitt?" oyunu. Umudum bu oyunun bu sene de devam edecek olması olduğu için bu oyunu biraz detaylı anlatmaya çalışacağım.

Oyunun tanıtımında; "Oyun, evlerinde yemek yiyen bir çiftin bir anda kendi evlerinde olmadıklarını fark etmesiyle başlıyor. Duvardaki tablodan özel eşyalarına kadar hiçbir şey onlara ait değil. Dışarı çıkmak istiyorlar, kapılar kilitli. Bu bir kabus mu yoksa gerçek mi? Yoksa bu durumu kabullenmek mi gerekir? Kendimizi nehrin akıntısına mı bırakmak gerekir?.."

Oyunu hayran olduğum bir yazar olan Fransa'mın çılgın çocuğu Sébastien Thiery yazmış. Sans Ascenseur(Asansör Yok), La Fache(Öfkeli), Dieu Habite Dusseldorf(Tanrı Dusseldorf'ta Yaşıyor), Cochons d'Inde(India Bankası), Qui Est Monsieur Schmitt?(-Kim Bay Schmitt?), Le Début de La Fin(-Sonun Başlangıcı), L'Origine du Monde(Dünyanın Kökeni), Deux Hommes Tout Nus(İki Çıplak Adam), Momo(Momo) kendisinin başlıca oyunlarıdır. Bir gün, bir oyununu ya çevireceğim ya da oynayacağım. O ne kadar çılgın ise ben de o kadar çılgınım. "Moliere Ödülleri"nde yaptığı çılgınlık unutulamaz.

Oyunu dilimize Ebru Kara kazandırmış. Yönetmen Yardımcısı Özkan Gezgin, Asistanlar Ecem Çakıroğlu ve Sezer Akçe. Dekor Tasarımı Tayfun Çebi tarafından yapılmış. Tek kelime ile mükemmel. Kullandığı teknik ve sistem başkalarının etkilenmelerine de sebep olabilir.Kutluyorum. Kostüm Tasarımı Ebru Çulpan tek kelime ile harika. Işık Tasarımı Zeki Kayar, Müzik Kemal Alpan, ve Dramaturg Füsun Ataman'ı da hararetle tebrik ediyorum.

Oyunculara gelince; Ozan Yıldırım, Şerife Ünsal, Levent Ulukut, Fuat Şarbalkan, Ecem Çataloğlu, ve Sezer Akçe. Yukarıda da bahsettiğim gibi Ozan Yıldırım bu oyunda da muhteşem. Çılgın yazarımız sanki Ozan Yıldırım oynasın diye bu oyunu kaleme almış. İzmir'e geldiğim-

den beri başarılarını hayranlıkla izlediğim ve kendi kızım olsaydı ancak bu kadar severdim diyebileceğim sevgili Şerife Ünsal, benim izlediğim oyunlar içinde "Kantocu" oyunu ile başlayan başarı zincirine yeni bir halka ekliyor. "İki Köyün Masalı" oyununu da anlattığım Çocuk Tiyatroları yazımda kendisinden bahsetmiştim. Bir insan bu kadar yetenekli ve aynı zamanda bu kadar mütevazı olabilir mi? Çiğdem Talu'nun sözlerini yazdığı "Hisseli Harikalar Kumpanyası" Müzikalinden ve hayatımda benim en favori şarkım olan "Hep Böyle Kal" şarkısının sözlerinde yazdığı gibi "Herkes bir şey aldı götürdü benden. Kimi hayallerimi, kimi umutlarımı, kimi en güzel duygularımı. Sen başkalarına benzeme sakın. Hep böyle kal, hep böyle kal. Hep Can'a yakın." Tabii ki kendime göre uyarladım son satırı. "Hep cana yakın" yazacağıma "Hep Can'a yakın" yazdım. Yolu hep açık olsun. Çiçeklerle dolu olsun. Sayın Yönetmen'imiz çok kısa bir rol ile sahnede. Diğer rollerde ise Fuat Şarbalkan, Ecem Çataloğlu ve Sezer Akçe'de muhteşemdiler. Sezer Akçe'den Çocuk Tiyatroları yazımda bahsetmiştim. Bundan sonra devamlı takip edeceğim müthiş bir yetenek. "Kim Bay Schmitt?" oyununa hizmeti geçenleri de kutluyor ve pırıl pırıl alınlarından öpüyorum. Umarım bu güzel oyunumuz bu sene de devam eder.

Gelelim son oyunumuza… Müthiş bir müzikal şölen: "Yıldızların Altında" .Bu zor günlerde; bir nefes alma, bir gülümseme, anılara dalıp gitmek… Hisseli Harikalar Kumpanyası, Kantocu, Kaşıkçılar, Sandalım Kıyıya Bağlı, Keşanlı Ali Destanı, Yedi Kocalı Hürmüz, Kanlı Nigar, Bir Şehnaz Oyun, Rumuz Goncagül, Yaşar Ne Yaşar Ne Yaşamaz, Gömü, Resimli Osmanlı Tarihi oyunlarından özellikle de geçmişte İzmir Devlet Tiyatrosu bünyesinde sahnelenen oyunlardan örneklerle birlikte bu bir oyun değil, oyunlarda kullanılan şarkılar ile geçmişe bir saygı duruşu. Sahneyle seyircinin buluşmasına değerli bestelerriyle eşlik eden bestecilerimiz: Timur Selçuk, Soner Olgun, Cem İdiz, Melih Kibar, Atilla Özdemiroğlu, Yalçın Tura, Serpil Günseli, Tarkan Erkan, Özgür Yurteri, ve Kemal Alpan. Ayrıca Çiğdem Talu, Zeynep Talu ve Sevgi Sanlı başta olmak üzere değişik ustalarımızın kalemlerinden dökülen sözcükler duyuyoruz.

Bu gece yıldızların altında…
Düşeriz sevdaya, çıkarız sahneye…
En güzel şarkılar sizin için gelecek…
En güzel yıldızlar bu gece parlayacak…
Bu gece burada geçmişten günümüze…
Buluştu sahneyle seyirci yıldızların altında…

Diye başlayan müzikal,

Bu gece burada geçmişten günümüze…
Şarkılar söyleyip, dans ettik hep birlikte…
En güzel şarkılar sizin için çalıyor…

En güzel yıldızlar bu gece parlıyor…

Diyerek bitti.

Kostüm Tasarım Z. Yıldız Köse tam anlamıyla mükemmel bir iş çıkarmış. Işık Tasarımı Süleyman Tavan övgüye değer.Hem Müzik Düzenleme hem Orkestra Şefi Kemal Alpan ve Koreografi Meltem Yorulmaz ayakta alkışlanmaya değer. Repetitör Didem Baysun, Dramaturg Füsun Ataman, Yönetmen Yardımcısı Şerife Ünsal, ve Asistan Sezer Akçe'yi özellikle kutluyorum. Oyun esnasında sinevizyon barkovizyon 'dan yansıyan görüntüler tam anlamıyla nostaljiyi yansıtmaktaydı. Kah güldüm, kah ağladım…

Oyuncu kadrosuna gelince; İbrahim Raci Öksüz, Ceyhan Gölçek, Ozan Yıldırım, Şerife Ünsal, Fuat Şarbalkan, Mesure Tahir, Akın Kurt, Meltem Başınhan, Umut Kolburan, Yağmur Candemir, ve Sezer Akçe. Her birisi harikalar yaratmakta. Hepsi ellerinden geleni yaptığı için ayrı ayrı yazmayacağım. Bana düşen görev, ceketimin düğmesini ilikleyip avuçlarım kızarıncaya kadar ayakta alkışlamak.

Orkestraya gelince; Kemal Alpan yönetimindeki orkestrada Alpaslan Topçu, Defne Simay Şarlar, Erdem Aktaş, Didem Uysal, Gökalp Namlısoy, Gökhan Karakaş, Hikem Çamdalı, Merve Biçer, Şükran Keçeci, Aslan Fırat Onkar, ve Can Kaya notalara hayat verdiler.

Öncelikle "Yıldızların Altında" gösterisini izlerken Levent Ulukut Üstadımızla bir kez daha gurur duydum. İlk geceye biletim olmasına rağmen iş mazeretim nedeniyle gidememiştim. Ama bundan sonra en az beş altı kez daha izleyeceğimden eminim. Kendisi ile gurur duymama yeni bir neden eklenmesine gelince, o gösteri benim gibi artık çok az sayıda kalan tiyatro aşıkları için sadece bir müzikallerden seçme gösterisi değildi. Benim için o gösteri yönetmeni olarak kendisinin Türk Tiyatro Sanatı ve geçmişte yaşamış ve bazıları da halen yaşayan özellikle İzmir Devlet Tiyatrosu Tarihi kapsamında tüm tiyatro dünyasına bir "Vefa" gösterisiydi. Yeniden tekrar tekrar kutluyorum.

Gösteride bazı şarkılarda çok uzaklara gittim. Bazı şarkılarla ise ilk kez karşılaştım. Bazı oyunların İstanbul Versiyonlarında duymadığım şarkılardı bunlar. Gerçek sanatı, doğruluğu, ve de farklılığı buldum. Bilgi dağarcığıma yenilikler kattım.

Kısacası; Levent Ulukut Üstadım… İyi ki varsınız… İyi ki sizi tanıdım… Her zaman yanınızdayım… Tüm güzellikler sizinle olsun dahi yönetmenim…

"Sevgi Saygı Hoşgörü"
"C'est La Vie!"